

Poz. 164

**UCHWAŁA NR 162
SENATU UNIwersytetu Warszawskiego**

z dnia 29 czerwca 2022 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego
z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów
na Uniwersytecie Warszawskim**

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.), § 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 661) oraz § 43 ust. 1 pkt 14 i § 144 ust. 1 Statutu Uniwersytetu Warszawskiego (Monitor UW z 2019 r. poz. 190 z późn. zm.) Senat Uniwersytetu Warszawskiego postanawia, co następuje:

§ 1

W uchwale nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 128 z późn. zm.) w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 pkt 59 program studiów na kierunku *historia* stanowiący załącznik nr 59 do uchwały otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały;
- 2) w ust. 2 pkt 57 program studiów na kierunku *historia* stanowiący załącznik nr 57 do uchwały otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i ma zastosowanie do studiów rozpoczynających się od roku akademickiego 2022/2023.

Przewodniczący Senatu UW
Rektor: *A. Z. Nowak*

Załącznik nr 1

do uchwały nr 162 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

„Załącznik nr 59

do uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

PROGRAM STUDIÓW

historia

nazwa kierunku studiów	historia
nazwa kierunku studiów w języku angielskim / w języku wykładowym	History
język wykładowy	język polski
poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
poziom PRK	6
profil studiów	profil ogólnoakademicki
liczba semestrów	6
liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	180
forma studiów	studia stacjonarne
tytuł zawodowy nadawany absolwentom (nazwa kwalifikacji w oryginalnym brzmieniu, poziom PRK)	licencjat
liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	90
liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS)	6

Studia przygotowują do zawodu nauczyciela			
pierwszego przedmiotu:	Historia (w tym: historia i terażniejszość)	w szkole:	Podstawowej i ponadpodstawowej
drugiego przedmiotu:	Wiedza o społeczeństwie (w tym: historia i terażniejszość)	w szkole:	Podstawowej i ponadpodstawowej

UWAGA: przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się w ramach specjalizacji fakultatywnej i dodatkowej, na I i II stopniu studiów Historia. Kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu student uzyskuje po ukończeniu specjalizacji realizowanej na studiach I i II stopnia.

Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
Nauk humanistycznych	Historia	100%	historia
Razem:	-	100%	-

Efekty uczenia się zdefiniowane dla programu studiów odniesione do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4

Efekty uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K_W01	w stopniu zaawansowanym dzieje ziem polskich w ujęciu chronologicznym	P6S_WG, P6S_WK

	i tematycznym od czasów najdawniejszych do współczesności, rozumie złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących na tym obszarze.	
K_W02	w stopniu zaawansowanym wybrane zagadnienia historii powszechnej w ujęciu chronologicznym i tematycznym od czasów najdawniejszych do współczesności, rozumie złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących na świecie.	P6S_WG, P6S_WK
K_W03	źródła do badania przeszłości, ich typologię i sposoby klasyfikacji, rozumie przyczyny zmienności źródeł w czasie.	P6S_WG
K_W04	specyfikę przedmiotową i metodologiczną nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii, rozumie wpływ różnych uwarunkowań (społecznych, politycznych, kulturowych, światopoglądowych, etnicznych, geograficznych i in.) na stanowiska i perspektywy badawcze w naukach historycznych	P6S_WG
K_W05	metody wnioskowania historycznego, zasady krytyki źródła oraz zasadnicze etapy postępowania badawczego historyka.	P6S_WG
K_W06	rodzaje nauk pomocniczych historii i właściwych dla nich narzędzi badawczych oraz ich rolę w krytyce źródła historycznego.	P6S_WG
K_W07	instytucje kultury służące zachowaniu dziedzictwa historycznego, zabezpieczaniu i udostępnianiu źródeł, upowszechniające wiedzę historyczną oraz ich społeczne i kulturowe znaczenie.	P6S_WG
K_W08	specjalistyczną terminologię z zakresu nauki historycznej oraz podstawową terminologię innych wybranych nauk humanistycznych i społecznych.	P6S_WG
K_W09	słownictwo, fleksję i składnię języka łacińskiego jako języka źródeł historycznych.	P6S_WG
K_W10	gatunki naukowych prac historycznych i ich rolę w procesie komunikacji naukowej, zna rodzaje popularnonaukowych prac historycznych i rozumie ich rolę w procesie upowszechniania wiedzy historycznej.	P6S_WG
K_W11	związki między historią a innymi dyscyplinami naukowymi w rozwoju tej dyscypliny i w pracy historyka.	P6S_WG
K_W12	rolę wiedzy historycznej w działalności instytucji publicznych, w projektach społecznych, kulturalnych i gospodarczych oraz w rozwoju różnych form przedsiębiorczości.	P6S_WG, P6S_WK
K_W13	znaczenie uwarunkowań historycznych dla współczesnych zjawisk i procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych oraz sposoby wykorzystywania historii przez aktorów tych procesów.	P6S_WK
K_W14	uwarunkowania etyczne pracy historyka, zasady ochrony własności intelektualnej.	P6S_WK

Umiejętności: absolwent potrafi		
K_U01	przeprowadzić krytykę zewnętrzną i wewnętrzną źródła historycznego, wykorzystując w tym celu narzędzia nauk pomocniczych historii.	P6S_UW
K_U02	formułować problemy badawcze z zakresu historii oraz dobierać narzędzia służące ich rozwiązywaniu.	P6S_UW
K_U03	samodzielnie zaprojektować i przeprowadzić kwerendy bibliograficzne i źródłowe; umie samodzielnie gromadzić, selekcjonować i porządkować informacje źródłowe i pozaźródłowe niezbędne w procesie badawczym, wykorzystując w tym celu metody i pomoce właściwe dla nauk historycznych.	P6S_UW, P6S_UO
K_U04	charakteryzować obiekty zabytkowe w przestrzeni jako źródła historyczne, z uwzględnieniem kontekstu geograficznego, gospodarczego, kulturowego i społecznego.	P6S_UW
K_U05	scharakteryzować wybrane szkoły historyczne oraz różne kierunki badań historycznych obecne i przeszłe.	P6S_UW
K_U06	krytycznie analizować opracowania naukowe, w tym zidentyfikować i ocenić stosowane w nich metody, stanowiska oraz poprawność wnioskowania.	P6S_UW
K_U07	posługiwać się specjalistyczną terminologią nauk historycznych i podstawową terminologią wybranych nauk humanistycznych i społecznych w wypowiedziach ustnych i pisemnych.	P6S_UK
K_U08	konstruować różnego typu złożone wypowiedzi pisemne i ustne o charakterze naukowym i popularnonaukowym na wybrane tematy z zakresu nauk historycznych oraz oceniać wypowiedzi innych zgodnie z zasadami krytyki naukowej.	P6S_UK
K_U09	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P6S_UK
K_U10	tłumaczyć samodzielnie proste źródła w j. łacińskim.	P6S_UK
K_U11	zaplanować i zorganizować pracę w zespole.	P6S_UO
K_U12	śledzić postęp badań w swojej dyscyplinie i obszarze zainteresowań zawodowych oraz samodzielnie rozszerzać wiedzę.	P6S_UU
K_U13	posługiwać się cyfrowymi i innymi zaawansowanymi technikami komunikacyjnymi i narzędziami przechowywania i opracowania informacji, prezentacji i przekazywania wiedzy z zakresu historii.	P6S_UW, P6S_UK
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K_K01	krytycznej oceny różnego typu świadectw przeszłości oraz przedstawianych przez innych interpretacji tych świadectw.	P6S_KK
K_K02	wykorzystywania wiedzy historycznej jako narzędzia poznawania aktualnych zjawisk i procesów oraz rozwiązywania problemów współczesnego życia	P6S_KK

	politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.	
K_K03	postrzegania otaczającej przestrzeni jako zapisu przeszłości i aktywnego włączania się w ochronę dziedzictwa kulturowego i historycznego.	P6S_KO
K_K04	upowszechniania wiedzy historycznej w celu podnoszenia kapitału kulturowego różnych grup społecznych, kształtowania więzi społecznych i wzorców kulturowych oraz zwalczania stereotypów i uprzedzeń.	P6S_KO
K_K05	wykorzystywania wiedzy historycznej i umiejętności właściwych dla warsztatu historyka w celu przedsiębiorczego rozwiązywania różnych zadań w życiu zawodowym i społecznym, także wykraczających poza dyscyplinę historia, w zmieniających się warunkach.	P6S_KO
K_K06	poszanowania standardów pracy naukowej oraz przestrzegania norm etycznych w pracy badawczej historyka i w popularyzacji wiedzy historycznej.	P6S_KR

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia starożytna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia

Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii starożytnej; rodzaje i krytyka źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii starożytnej; opracowania naukowe odnoszące się do wybranych zagadnień z historii starożytnej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych starożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii starożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Wstęp do badań historycznych				30					30	4	K_W04, K_W05, K_W10, K_W12; K_W14, K_U01, K_U03, K_U06, K_U13, K_K01, K_K06	Historia
Treści programowe	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej; specjalistyczna terminologia z zakresu nauki historycznej; metody wnioskowania historycznego, zasady krytyki źródła oraz zasadnicze etapy postępowania badawczego historyka; różne formy pisarstwa historycznego oraz publikacji naukowych (syntezy, monografie, artykuły w czasopismach naukowych itp.); wybrane instytucje kultury służące zachowaniu dziedzictwa historycznego i upowszechniające wiedzę historyczną oraz ich społeczne i kulturowe znaczenie; specjalistyczne wydawnictwa pomocnicze (bibliografie, słowniki itp.) opublikowane w druku lub w formie elektronicznej i ich wykorzystanie w pracy historyka; kwerenda bibliograficzna na wybrany temat; aparat krytyczny do tekstu naukowego i popularnonaukowego; zasady gromadzenia, selekcjonowania i porządkowania informacji źródłowych i pozaźródłowych niezbędnych w procesie badawczym; normy etyczne w pracy badawczej historyka i w popularyzacji wiedzy historycznej oraz standardy pracy naukowej historyka; techniki samodzielnego kształcenia u siebie umiejętności związanych z pracą badawczą.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, praca pisemna (kwerenda bibliograficzna).											
Wstęp do pisania prac uniwersyteckich				30					30	3	K_W08, K_W10, K_W14, K_U07, K_U08, K_U13, K_K05, K_K06	Historia
Treści programowe	Gatunki naukowych prac historycznych i ich rola w procesie komunikacji naukowej; rodzaje popularnonaukowych prac historycznych i ich rola w procesie upowszechniania wiedzy historycznej; zasady prawidłowego konstruowania różnego typu prac naukowych i popularnonaukowych oraz wypowiedzi służących prezentacji wyników badań; zasady ochrony i dozwolonego wykorzystywania cudzego dorobku intelektualnego w przygotowywaniu własnych wypowiedzi; podstawowe typy błędów logicznych w argumentacji naukowej; tworzenie różnego rodzaju krótkich tekstów o charakterze naukowym, z zastosowaniem aparatu krytycznego;											

	specjalistyczna terminologia nauk historycznych i niebezpieczeństwa związane z bezkrytycznym przejmowaniem terminologii ze źródeł historycznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, esej.											
Historia starożytna ziem polskich	30								30	2	K_W01, K_W08, K_W11, K_U04, K_K03	Historia
Treści programowe	Źródła pisane i archeologiczne do badań nad historią starożytną ziem polskich; podstawowe metody interpretacji źródeł archeologicznych; etapy zmian kulturowych na ziemiach polskich od czasów najdawniejszych do wczesnego średniowiecza; związki między historią i archeologią oraz potrzeba konfrontowania źródeł archeologicznych i źródeł pisanych; podstawowa terminologia specjalistyczna z zakresu archeologii; podstawowe cechy kolejnych kultur archeologicznych na ziemiach polskich; otaczająca przestrzeń jako zapis przeszłości; rodzaje działań na rzecz ochrony dziedzictwa archeologicznego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Łacina								lektor at	60	2	K_W9, K_U10	Historia
Treści programowe	Podstawowe słownictwo, fleksja i składnia łaciny jako języka źródeł historycznych; tłumaczenie prostych łacińskich tekstów źródłowych pod kierunkiem lektora; struktury gramatyczne i formy składniowe łaciny; historyczna i kulturowa rola języka łacińskiego w dziejach europejskiego kręgu cywilizacyjnego oraz zmienność w czasie tego języka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											

Język nowożytny								lektor at	60	2	K_U09	
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											
Technologia informacyjna				30					30	2	K_U13	
Treści programowe	Umiejętność komputerowego przetwarzania tekstów; edytory tekstowe (Microsoft Word, OpenOffice Writer), arkusze kalkulacyjne (MS Excel, OO Calc), programy prezentacyjne (MS Powerpoint, OO Impress), edytory graficzne (OO Draw, GIMP), zasoby internetowe, w szczególności związane z kierunkiem studiów (rodzaje, wyszukiwanie, wykorzystanie).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Bezpieczeństwo i higiena pracy								Szkolenie internetowe	4	0,5	-	
Treści programowe	Zajęcia mają na celu nabycie przez studenta podstawowej wiedzy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, elementów prawa pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz udzielania pierwszej pomocy w razie zaistniałego wypadku.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Podstawy ochrony własności intelektualnej	4								4	0,5	K_W14, K_K06	

Treści programowe	Zajęcia mają na celu zaznajomienie studenta z podstawowymi informacjami z zakresu prawa autorskiego, dozwolonego użytku oraz zarządzania własnością intelektualną.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Nauki humanistyczne do wyboru przez studenta z oferty WH		x		x					30	4	K_W08, K_W11, K_U07, K_U12	
Treści programowe	Miejsce wybranej nauki humanistycznej wśród innych nauk; podstawowe nurty wybranej nauki humanistycznej; różnice metodologiczne i warsztatowe między wybraną nauką humanistyczną a nauką historyczną; podstawowa terminologia wybranej nauki humanistycznej; wspólne dla historii i wybranej nauki humanistycznej obszary badań; właściwy dla wybranej nauki humanistycznej typ refleksji.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem											
Fakultatywne zajęcia historyczne do wyboru przez studenta z oferty WH	x	x		X					60	6	K_W01, K_W02, K_W04, K_W08, K_U05*, K_U06*, K_U07*, K_U12, K_K02	Historia
	*NIE DOTYCZY WYKŁADÓW											
Treści programowe	Zagadnienia z wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; specjalistyczna terminologia właściwa dla wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; postęp badań w dyscyplinie oraz narzędzia ułatwiające samodzielne rozszerzanie wiedzy; znaczenie wiedzy historycznej w poznawaniu zjawisk i procesów oraz w rozwiązywaniu problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 368

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia starożytna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii starożytnej; rodzaje i krytyka źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii starożytnej; opracowania naukowe odnoszące się do wybranych zagadnień z historii starożytnej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych starożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii starożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Objazd naukowy	30 (e-learning)							Ćwiczenia terenowe 45	75	3	K_W03, K_W07, K_U04, K_K03	Historia

Treści programowe	Podstawowa wiedza o stylach w architekturze, sztuce zdobniczej i użytkowej i ich datowanie; znaczenie obiektów zabytkowych, architektury, założeń urbanistycznych i elementów krajobrazu kulturowego jako źródeł historycznych; podstawowa terminologia specjalistyczna historii sztuki niezbędna do interpretacji obiektów zabytkowych jako źródeł historycznych; historyczny rozwój form różnego typu obiektów zabytkowych; wpływ procesów gospodarczych, społecznych i politycznych na kształt przestrzenny zespołów zabytkowych; znaczenie zachowania świadectw przeszłości oraz działania i instytucje służące realizacji tego celu.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium, ocena ciągła aktywności											
Wybrane problemy historii starożytnej – praca badawcza								Praca własna studenta		4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_W14, K_U01, K_U03, K_U06, K_U07, K_U08, K_K01, K_K06	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia historii starożytnej; źródła historyczne wykorzystywanych w badaniach nad wybranym zagadnieniem dotyczącym historii starożytnej; specjalistyczna terminologia z zakresu badań nad starożytnością i jej zastosowanie w wypowiedziach pisemnych; dorobek historiografii w zakresie badań nad wybranym zagadnieniem dotyczącym starożytności; projektowanie i przeprowadzenie kwerendy bibliograficznej na wybrany temat oraz selekcja zgromadzonego materiału; krytyka zewnętrzna i wewnętrzna źródła przy wykorzystaniu narzędzi nauk pomocniczych historii właściwych dla historii starożytnej; konstruowanie pisemnej wypowiedzi o charakterze naukowym na wybrany temat z zastosowaniem aparatu krytycznego właściwego dla nauk historycznych, z zachowaniem zasad ochrony własności intelektualnej; normy i dylematy etyczne w pracy historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna											
Węzłowe problemy cywilizacji starożytnych	30							Praca własna studenta	30	6	K_W02, K_W03, K_W08, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Węzłowe problemy epoki, uporządkowane chronologicznie i tematycznie, złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce, ich aspekty kulturowe, gospodarcze, polityczne i społeczne; wybrane źródła do badania epoki i ich krytyka oraz analiza; krytyczna analiza opracowań naukowych, w tym identyfikacja i ocena stosowanych w nich metody, stanowisk, na podstawie znajomości różnych nurtów historiografii najważniejszych dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii;											

	konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu A obejmuje znajomość 6-8 wybranych opracowań i źródeł, osadzoną w ramach faktograficznych i chronologicznych ze wskazanych podręczników oraz przedstawianych na wykładzie.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu A											
Nauki społeczne do wyboru przez studenta z oferty WH		x		X					30	4	K_W08, K_W11, K_U07, K_U12	
Treści programowe	Miejsce wybranej nauki społecznej wśród innych nauk; różnice metodologiczne i warsztatowe między wybraną nauką społeczną a nauką historyczną; podstawowa terminologia wybranej nauki społecznej; wspólne dla historii i wybranej nauki społecznej obszary badań i wzajemne wpływy tych nauk; przygotowanie do samodzielnego rozszerzania wiedzy z zakresu nauk społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem											
Zajęcia ogólnouniwersyteckie do wyboru przez studenta									60	5		
Treści programowe	Zajęcia mają na celu rozszerzenie wiedzy ogólnej studenta z zakresu dyscyplin naukowych innych niż historia bądź też o zajęcia z zakresu nauk historycznych, które nie są prowadzone w WH UW. Treści szczegółowe określa jednostka prowadząca											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Łacina								lektor at	60	2	K_W9, K_U10	Historia

Treści programowe	Podstawowe słownictwo, fleksja i składnia łaciny jako języka źródeł historycznych; tłumaczenie prostych łacińskich tekstów źródłowych pod kierunkiem lektora; struktury gramatyczne i formy składniowe łaciny; historyczna i kulturowa rola języka łacińskiego w dziejach europejskiego kręgu cywilizacyjnego oraz zmienność w czasie tego języka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Język nowożytny								lektor at	60	2	K_U09	
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											
Wychowanie fizyczne				30					30		-	
Treści programowe	Rozwijanie sprawności poprzez ćwiczenia fizyczne.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 375

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia średniowieczna Polski				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii średniowiecznej Polski w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii średniowiecznej Polski oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii średniowiecza; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii średniowiecznej Polski; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych średniowiecza oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii średniowiecza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia średniowieczna powszechna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii średniowiecznej powszechnej; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii średniowiecznej powszechnej oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii średniowiecza; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii średniowiecznej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania											

	procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych średniowiecza oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząc historii średniowiecza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Nauki pomocnicze historii średniowiecznej				30					30	4	K_W03, K_W05, K_W06, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii średniowiecza i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania średniowiecza i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii średniowiecza z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii średniowiecza; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii średniowiecza; rozpoznawanie i klasyfikowanie różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania dziejów średniowiecza; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad średniowieczem z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii średniowiecza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Łacina								lektor at	60	2	K_W9, K_U10	Historia
Treści programowe	Podstawowe słownictwo, fleksja i składnia łaciny jako języka źródeł historycznych; tłumaczenie prostych łacińskich tekstów źródłowych pod kierunkiem lektora; struktury gramatyczne i formy składniowe łaciny; historyczna i kulturowa rola języka łacińskiego w dziejach europejskiego kręgu cywilizacyjnego oraz zmienność w czasie tego języka.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej w świetle źródeł i monografii (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	6	K_W02, K_W03, K_W08, K_W13, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12	Historia
Treści programowe	<p>Węzłowe problemy epoki, uporządkowane chronologicznie i tematycznie, złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce, ich aspekty kulturowe, gospodarcze, polityczne i społeczne; wybrane źródła do badania epoki i ich krytyka oraz analiza; krytyczna analiza opracowań naukowych, w tym identyfikacja i ocena stosowanych w nich metody, stanowisk, na podstawie znajomości różnych nurtów historiografii najważniejszych dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii.</p> <p>Egzamin typu A obejmuje znajomość 6-8 wybranych opracowań i źródeł, osadzoną w ramach faktograficznych i chronologicznych ze wskazanych podręczników oraz przedstawianych na wykładzie (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu B) .</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu A											
Język nowożytny								lektorat	60	2	K_U09	
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											

Fakultatywne zajęcia historyczne do wyboru przez studenta z oferty WH	x	x		X					30	4	K_W01, K_W02, K_W04, K_W08, K_U05*, K_U06*, K_U07*, K_U12, K_K02 *NIE DOTYCZY WYKŁADÓW	Historia
Treści programowe	Zagadnienia z wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; specjalistyczna terminologia właściwa dla wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; postęp badań w dyscyplinie oraz narzędzia ułatwiające samodzielne rozszerzanie wiedzy; znaczenie wiedzy historycznej w poznawaniu zjawisk i procesów oraz w rozwiązywaniu problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Wybrane problemy wielkich epok historycznych –praca badawcza (epoka do wyboru przez studenta, z wyjątkiem historii starożytnej)								Praca własna studenta		4	K_W01 lub K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_W14, K_U01, K_U03, K_U06, K_U07, K_U08, K_K01, K_K06	Historia
Treści programowe	Zaawansowana wiedza na temat wybranych zagadnień danej epoki; źródła historyczne wykorzystywane w badaniach nad wybranym zagadnieniem dotyczącym epoki; specjalistyczna terminologia z zakresu badań nad epoką i jej wykorzystywanie w wypowiedziach pisemnych; dorobek historiografii w zakresie badań nad wybranym zagadnieniem dotyczącym epoki; projektowanie i przeprowadzenie kwerendy bibliograficznej na wybrany temat oraz selekcja zgromadzonego materiału; krytyka zewnętrzna i wewnętrzna źródła przy wykorzystaniu narzędzi nauk pomocniczych historii właściwych dla danej epoki; konstruowanie pisemnej wypowiedzi o charakterze naukowym na wybrany temat z zastosowaniem aparatu krytycznego właściwego dla nauk historycznych, z zachowaniem zasad ochrony własności intelektualnej; normy etyczne w pracy historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna											
Wychowanie fizyczne				30					30		-	

Treści programowe	Rozwijanie sprawności poprzez ćwiczenia fizyczne.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 300

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: drugi

Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia nowożytna Polski				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W8, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii nowożytnej Polski w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii nowożytnej Polski oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii nowożytnej; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii nowożytnej Polski; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych nowożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii nowożytnej.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia nowożytna powszechna				30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii nowożytnej powszechnej; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii nowożytnej powszechnej oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii nowożytnej; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii nowożytnej powszechnej; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych nowożytności oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii nowożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Nauki pomocnicze historii nowożytnej				30					30	4	K_W03, K_W05, K_W06, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii nowożytnej i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania epoki nowożytnej i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii nowożytnej z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii nowożytnej; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii nowożytnej; rozpoznawanie i klasyfikacja różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania epoki nowożytnej; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad epoką nowożytną z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii nowożytnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											

Objazd naukowy								Ćwiczenia terenowe 75	75	3	K_W03, K_W07, K_U04, K_K03, K_K04	Historia
Treści programowe	Style w architekturze, sztuce zdobniczej i użytkowej i ich charakterystyki; datowanie obiektów i zespołów zabytkowych na podstawie cech stylowych i kontekstu; terminologia historii sztuki niezbędna do interpretacji obiektów zabytkowych jako źródeł historycznych; historyczny rozwój różnych typów architektury sakralnej, obronnej, pałacowej i dworskiej, zabudowy miejskiej oraz społeczne, gospodarcze i kulturowe uwarunkowania ich powstania i kształtu; znaczenie krajobrazu kulturowego jako źródła historycznego; całościowy opis obiektu zabytkowego jako źródła historycznego, z uwzględnieniem kontekstu geograficznego, gospodarczego, kulturowego i społecznego; rola materialnego dziedzictwa historycznego w procesie konstruowania tożsamości i więzi społecznych; znaczenie kulturowe materialnych świadectw przeszłości oraz rodzaje działań służących ich ochronie.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny											
Zajęcia ogólnouniwersyteckie do wyboru przez studenta									60	5		
Treści programowe	Zajęcia mają na celu rozszerzenie wiedzy ogólnej studenta z zakresu dyscyplin naukowych innych niż historia bądź też o zajęcia z zakresu nauk historycznych, które nie są prowadzone w WH UW. Treści szczegółowe określa jednostka prowadząca.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Podstawy metodologii historii	30								30	2	K_W04, K_W08, K_W13, K_W14, K_U05, K_K02	Historia

Treści programowe	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; terminologia metodologii historii; znaczenie metodologii dla poprawności naukowej badań historycznych oraz relacje zachodzące między stanem badań a refleksją metodologiczną; wpływ zróżnicowanych uwarunkowań na stanowiska reprezentowane w naukach historycznych; miejsce historii wśród innych nauk i cele prowadzenia badań historycznych; wpływ uwarunkowań historycznych na współczesne procesy społeczne, polityczne i kulturowe oraz związane z nimi sposoby wykorzystywania pamięci historycznej i manipulowania nią; wybrane szkoły i nurty historyczne współczesne i przeszłe oraz różne kierunki badań historycznych; problemy etyczne związane z pracą historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	4	K_W01, K_W02, K_W08, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Faktografia epoki, uporządkowana chronologicznie i tematycznie, podstawowe uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu B obejmuje faktografię dotyczącą danej epoki (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu A) .											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu B											
Język nowożytny							lektorat	60	2	K_U09		
Treści programowe	Zajęcia umożliwiają uzyskanie przez studenta biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej.											

Język nowożytny – egzamin								Praca własna studenta		2	K_U09	
Treści programowe	Egzamin potwierdzający biegłość językową na poziomie B2 ESOKJ.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny, egzamin ustny											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 345

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: trzeci

Semestr: piąty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia Polski XIX w.				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia

Treści programowe	Wiedza o historii Polski XIX w. w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii Polski XIX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XIX w.; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii Polski XIX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych XIX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XIX w.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium										
Historia powszechna XIX w.			30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii powszechnej XIX w.; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii powszechnej XIX w. oraz potrafi dokonać ich krytyki z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XIX w.; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii powszechnej XIX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych XIX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XIX w.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium										
Nauki pomocnicze historii XIX w.			30					30	4	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii XIX w. i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania historii XIX w. i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii XIX w. z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii XIX w.; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii XIX w.; rozpoznawanie i klasyfikacja różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania historii XIX w.; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad historią XIX w. z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii XIX w.										

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Seminarium dyplomowe			30						30	4	K_W01 lub K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W12, K_W14, K_U01, K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U11, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia badanej epoki, złożone uwarunkowania wybranych zjawisk i procesów historycznych; krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego właściwe dla danej epoki i problemu badawczego; poszukiwanie, gromadzenie, selekcja i porządkowanie źródeł historycznych i opracowań właściwych dla wybranej epoki; definiowanie problemów badawczych, dobór narzędzi i metod służących rozwiązaniu tych problemów oraz umiejętność ich innowacyjnego modyfikowania w zmieniających się warunkach; opracowanie wniosków z własnych badań w postaci ustnej i pisemnej, z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; metody samodzielnego rozszerzania wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności.											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej w świetle źródeł i monografii (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	6	K_W02, K_W03, K_W08, K_W13, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12	Historia
Treści programowe	Węzłowe problemy epoki, uporządkowane chronologicznie i tematycznie, złożone uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce, ich aspekty kulturowe, gospodarcze, polityczne i społeczne; wybrane źródła do badania epoki i ich krytyka oraz analiza; krytyczna analiza opracowań naukowych, w tym identyfikacja i ocena stosowanych w nich metody, stanowisk, na podstawie znajomości różnych nurtów historiografii najważniejszych dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu A obejmuje znajomość 6-8 wybranych opracowań i źródeł, osadzoną w ramach faktograficznych i chronologicznych ze wskazanych podręczników oraz przedstawianych na wykładzie (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu B) .											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu A.											
Fakultatywne zajęcia historyczne do wyboru przez studenta z oferty WH	x	x		x					30	4	K_W01, K_W02, K_W04, K_W08, K_U05*, K_U06*, K_U07*, K_U12, K_K02 *NIE DOTYCZY WYKŁADÓW	Historia
Treści programowe	Zagadnienia z wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; specyfika przedmiotowa i metodologiczna nauki historycznej oraz wynikające z nich zróżnicowanie obszarów i kierunków badawczych historii; wybrane nurty historiografii najważniejsze dla poszczególnych obszarów i kierunków badawczych historii; specjalistyczna terminologia właściwa dla wybranej epoki historycznej lub problematyki badawczej; postęp badań w dyscyplinie oraz narzędzia ułatwiające samodzielne rozszerzanie wiedzy; znaczenie wiedzy historycznej w poznawaniu zjawisk i procesów oraz w rozwiązywaniu problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem.											
Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w.)	30							Praca własna studenta	30	4	K_W01, K_W02, K_W08, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Faktografia epoki, uporządkowana chronologicznie i tematycznie, podstawowe uwarunkowania zjawisk i procesów historycznych zachodzących w tej epoce; konstruowanie złożonej wypowiedzi ustnej na tematy związane z epoką z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii. Egzamin typu B obejmuje faktografię dotyczącą danej epoki (daną epokę można wybrać tylko raz i nie może się ona powtórzyć na egzaminie typu A) .											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny typu B.
--	-----------------------

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 210

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Rok studiów: trzeci

Semestr: szósty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Historia Polski 1914-1945				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii Polski w latach 1914-1945 w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii Polski 1 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii Polski 1 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 1 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XX w.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia powszechna 1914-1945				30					30	4		Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii powszechnej lat 1914-1945; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii powszechnej 1 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; krytyczne wykorzystanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii powszechnej 1 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 1 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych dotycząca historii XX w.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	K_W02, K_W03, K_W05, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01											
Historia Polski po 1945 r.				30					30	4	K_W01, K_W03, K_W05, K_W08, K_W13, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01, K_K02	Historia
Treści programowe	Wiedza o historii Polski po 1945 r. w układzie problemowym i chronologicznym; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii Polski 2 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; znaczenie uwarunkowań historycznych dla współczesnych zjawisk i procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych oraz sposoby wykorzystywania pamięci historycznej i wiedzy o przeszłości w tych procesach; znaczenie wiedzy o historii najnowszej w działalności instytucji publicznych, w projektach społecznych i kulturalnych; krytyczne wykorzystanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii Polski 2 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 2 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych w wypowiedziach dotyczących historii XX w.; wiedza o dziejach najnowszych jako narzędzie poznawania aktualnych zjawisk i procesów oraz rozwiązywania problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia powszechna po 1945 r.				30					30	4		Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia z historii powszechnej po 1945 r.; rodzaje źródeł wykorzystywanych do badania wybranych zagadnień z historii powszechnej 2 poł. XX w. oraz ich krytyka z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii XX w.; znaczenie uwarunkowań historycznych dla współczesnych zjawisk i procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych oraz sposoby wykorzystywania pamięci historycznej i wiedzy o przeszłości w tych procesach; rola wiedzy o historii najnowszej w działalności instytucji publicznych, w projektach społecznych i kulturalnych; krytyczne wykorzystywanie opracowań naukowych odnoszących się do wybranych zagadnień z historii powszechnej 2 poł. XX w.; wnioskowanie na podstawie informacji i przesłanek wynikających z krytyki źródeł oraz lektury opracowań; różne uwarunkowania procesów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturowych 2 poł. XX w. oraz związki między nimi; specjalistyczna terminologia nauk historycznych w wypowiedziach dotyczących historii XX w.; wiedza o dziejach najnowszych jako narzędzie poznawania aktualnych zjawisk i procesów oraz rozwiązywania problemów współczesnego życia politycznego, społeczno-gospodarczego i kulturalnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Nauki pomocnicze historii XX w.				30					30	4	K_W03, K_W05, K_W06, K_W08, K_U01, K_U06, K_U07, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Rodzaje, metody i narzędzia nauk pomocniczych historii XX w. i ich rola w procesie badawczym; specyfika wybranych typów źródeł do badania historii XX w. i przyczyny ich zmienności w czasie; związki nauk pomocniczych historii XX w. z innymi naukami; wybrane instytucje kultury i ochrony dziedzictwa zajmujące się zabezpieczaniem i udostępnianiem źródeł służących do badania historii XX w.; specjalistyczna terminologia nauk pomocniczych historii XX w.; rozpoznawanie i klasyfikacja różnych typów źródeł historycznych właściwych do badania historii XX w.; metody krytyki zewnętrznej i wewnętrznej źródeł wykorzystywanych w badaniach nad historią XX w. z zastosowaniem wybranych narzędzi warsztatowych nauk pomocniczych historii XX w.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Seminarium dyplomowe			30						30	4+6	K_W01 lub K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W12, K_W14, K_U01, K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U11, K_U12, K_K01	Historia
Treści programowe	Wybrane zagadnienia badanej epoki, złożone uwarunkowania wybranych zjawisk i procesów historycznych; krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego właściwe dla danej epoki i problemu badawczego; poszukiwanie, gromadzenie, selekcja i porządkowanie źródeł historycznych i opracowań właściwych dla wybranej epoki; definiowanie problemów badawczych, dobór narzędzi i metod służących rozwiązaniu tych problemów oraz umiejętność ich innowacyjnego modyfikowania w zmieniających się warunkach; opracowanie wniosków z własnych badań w postaci ustnej i pisemnej, z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; metody samodzielnego rozszerzania wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, praca licencjacka.											
Wychowanie fizyczne			30						30		-	
Treści programowe	Rozwijanie sprawności poprzez ćwiczenia fizyczne.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z wymaganiami jednostki prowadzącej											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 210

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 1808

Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
Nauk humanistycznych	Historia	82

Programy kształcenia specjalizacji zawodowych – specjalizacje są dodatkowe i fakultatywne

Nazwa specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją

Efekty uczenia się dla specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją

Lp.	Efekty uczenia się
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
1.	podstawowe pojęcia dotyczące zarządzania dokumentacją i archiwum bieżącym tradycyjnym i elektronicznym w instytucji;
2.	podstawy prawne zarządzania dokumentacją i archiwum bieżącym tradycyjnym i elektronicznym w instytucji;
3.	zasady organizacji systemów kancelaryjnych i archiwalnych tradycyjnych i cyfrowych, różne rodzaje dokumentacji, systemy obiegu dokumentacji i informacji;
4.	zasady opisu dokumentu oraz jednostki archiwalnej (teczki) w komórce macierzystej/kancelarii i archiwum zakładowym, tradycyjnym i cyfrowym;
5.	zasady klasyfikacji i kwalifikacji dokumentacji.

Umiejętności: absolwent potrafi	
1.	określić cykle życia dokumentacji (komórka macierzysta/merytoryczna, archiwum zakładowe – bieżące, archiwum wieczyste – definitywne);
2.	analizować dokumenty zarządzania dokumentacją – instrukcję kancelaryjną, jednolity rzeczowy wykaz akt, instrukcję o zakresie działania i organizacji archiwum zakładowego;
3.	prowadzić ewidencję archiwum zakładowego;
4.	sporządzać spisy zdawczo-odbiorcze oraz dokumentacji przeznaczonej do brakowania;
5.	zastosować jednolity rzeczowy wykaz akt w procesie klasyfikacji dokumentacji w kancelarii tradycyjnej i elektronicznej;
6.	analizować standardy opisu dokumentacji w kancelarii i archiwum zakładowym.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
1.	reprezentowania postawy poszanowania dla standardów zarządzania dokumentacją i archiwum bieżącym tradycyjnym i cyfrowym;
2.	podjęcia działań na rzecz dokumentowania działalności ludzkiej;
3.	współpracy w grupie zawodowej;
4.	propagowania idei zachowania pamięci i dziedzictwa archiwalnego, szacunku dla prawa, przejrzystości systemów społecznych.

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne			
Podstawy teorii i prawa archiwalnego		30							30	3	Historia
Treści programowe	Podstawowe pojęcia archiwalne, zasady rządzące organizacją zasobu archiwalnego, współczesne procesy powstawania, utrwalania i obiegu dokumentacji - cykle życia dokumentacji, problem wartościowania dokumentacji XX-XXI, problemy klasyfikacji i kwalifikacji dokumentacji, metody wartościowania, rzeczowe wykazy akt-konstrukcja, stosowanie, archiwum bieżące jako komórka organizacyjna – gromadzenie, przechowywanie, zabezpieczanie, udostępnianie i inne role, prawodawstwo regulujące działalność archiwów bieżących, dostęp i udostępnianie zasobu w archiwach bieżących-problemy prawne, formy udostępniania, ochrona danych osobowych, ochrona informacji prawnie chronionych, społeczne funkcje archiwów bieżących.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium										
Zarządzanie dokumentami i archiwum bieżącym w instytucji				30					30	4	Historia

Treści programowe	Modele zarządzania dokumentacją w XX-XXI wieku: system tradycyjny : pojęcia kancelaryjne, dokumenty zarządzania dokumentacją-instrukcje kancelaryjna i o zakresie działania i organizacji archiwum zakładowego, jednolity rzeczowy wykaz akt w praktyce kancelaryjnej, obieg dokumentacji, obieg informacji, akta spraw i serie w kancelarii współczesnej, wykorzystanie narzędzie informatycznych, modele organizacji archiwum, standardy archiwum bieżącego -instrukcje, gromadzenie akt w archiwum bieżącym ewidencja archiwum bieżącego, opis w archiwum bieżącym, zabezpieczenie dokumentacji w archiwum bieżącym.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Podstawy historii ustroju i instytucji XX w.	30								30	2	Historia
Treści programowe	Historia administracji Polski i powszechna XX-XXI w., instytucje administracji , sądownictwa, gospodarcze, wojskowe, kulturalne, naukowe, oświatowe, związki między profilem działania a dokumentacją instytucji.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Kolokwium										

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 9

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 240

Rok studiów: drugi

Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne			
Dyplomatyka XX-XXI wieku				30					30	4	Historia
Treści programowe	Historia systemów kancelaryjnych XX i XXI w., podstawowe cechy kancelarii bezdziennikowej, tworzenie dokumentów w kancelarii bezdziennikowej, problemy ogólne klasyfikacji dokumentacji, rodzaje dokumentacji: administracyjna(administracja wewnętrzna centralna i terenowa,), sądowa,(administracja wymiaru sprawiedliwości, sądy), notariat, hipoteka, kancelaria prawnicza, instytucji gospodarczych(np. finansowych, banków), wojskowych, kulturalnych, naukowych i oświatowych, metadane - standaryzacja, klasyfikacja dokumentacji, wartość prawna i historyczna.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Współczesne systemy zarządzania dokumentacją elektroniczną				30					30	4	
Treści programowe	Dokument elektroniczny – teoria, problemy klasyfikacji, zarządzanie dokumentami elektronicznymi - systemy teleinformatyczne, pojęcie elektronicznego systemu zarządzania dokumentacją-czynności wykonywane w systemie: rejestry przesyłek wpływających i wychodzących, spraw, dekretacja, dyspozycja, akceptacja, gromadzenie dokumentów dotyczących poszczególnych spraw, tworzenie i modyfikacja metadanych – standaryzacja rejestrów przesyłek wpływających, wychodzących, spraw, dokumentacji stanowiącej element sprawy, rozpowszechnianie i udostępnianie pism, podstawy teoretyczne budowy systemów ezd, postępowanie z dokumentacją elektroniczną, przechowywanie dokumentacji elektronicznej w długim czasie, archiwa dokumentów elektronicznych.										

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Praktyka archiwalna w archiwum bieżącym								90	90	3	
Treści programowe	<p>Zastosowanie wiedzy z zakresu archiwistyki w pracach i działalności archiwalnej; poznanie różnych typów archiwów zakładowych, form działalności archiwum zakładowego, rodzajów archiwaliów, dokumentacji oraz praktycznych problemów gromadzenia zasobu archiwalnego, zasad prowadzenia ewidencji w archiwum zakładowym, różnych modeli opisu dokumentacji i archiwaliów w archiwum zakładowym, praktycznych problemów stosowania prawa archiwalnego oraz udostępniania archiwaliów i dokumentacji w archiwum zakładowym, praktycznych problemów informacji i popularyzacji zasobu archiwum zakładowego, społecznych funkcji archiwum zakładowego, praktycznych problemów przechowywania zasobu archiwum zakładowego, różnych modeli systemów elektronicznego zarządzania dokumentacją; opracowanie spisów zdawczo-odbiorczych i spisów dokumentacji przeznaczonej do brakowania, rzeczowych wykazów akt; praktyczne problemy stosowania rzeczowych wykazów akt w zarządzaniu dokumentacją, problemy działalności działów kształtowania narastającego zasobu archiwalnego, nadzoru i gromadzenia w archiwach państwowych (definitywnych) i niepaństwowych stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.</p> <p>Praktyki zawodowe realizowane są w następujących formach: a. praktyka w placówkach UW prowadzących działalność archiwalną zgodną ze standardami obowiązującymi w archiwach polskich zapisanych w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; b. praktyka w podmiotach zewnętrznych stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; c. praca zawodowa odpowiadająca standardom zapisanym w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Miejscem odbywania praktyk są przede wszystkim: działy kształtowania zasobu, nadzoru i gromadzenia archiwów państwowych (definitywnych); działy kształtowania zasobu, nadzoru i gromadzenia archiwów niepaństwowych (definitywnych) stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; archiwa zakładowe instytucji państwowych i samorządowych, składnice akt instytucji państwowych i samorządowych, stanowiska ds. archiwalnych, stanowiska ds. zarządzania dokumentacją, koordynatorzy czynności archiwalnych w instytucjach państwowych i niepaństwowych; archiwa zakładowe i składnice akt instytucji niepaństwowych stosujące standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Opiekunowie praktyk w instytucji, w której odbywa się praktyka, muszą spełniać jedno z następujących kryteriów: a. ukończone studia wyższe kierunku archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; b. ukończona specjalizacja archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; c. ukończone studia podyplomowe archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; d. co najmniej pięcioletni staż pracy w archiwum działającym zgodnie ze standardami Ustawy o narodowym zasobie archiwalnym</p>										

	i archiwach, 1983, ze zmianami. Praktyka zaliczana jest przez KJD na podstawie propozycji zaliczenia i oceny przedstawionej przez opiekuna praktyk.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dziennik praktyk lub sprawozdanie; opinia opiekuna praktyk w instytucji, w której odbywa się praktyka.										
Egzamin końcowy								Praca własna studenta		3	Historia
Treści programowe	Student przygotowuje samodzielnie wskazane przez egzaminatora zagadnienia na podstawie lektur wskazanych przez egzaminatora.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny										

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 14

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 150

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 240

Nazwa specjalizacji: Specjalizacja nauczycielska przygotowanie do nauczania przedmiotów: **historia i wiedza o społeczeństwie.**

Program zgodny z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela z dn. 25 lipca 2019 roku.

Absolwent studiów I stopnia na kierunku Historia, który zrealizował program specjalizacji nauczycielskiej, uzyskuje przygotowanie pedagogiczno-psychologiczne i dydaktyczne do zajmowania stanowiska nauczyciela w szkole podstawowej (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dn. 1.08.2017 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli, Dz.U., z dn. 24.08.2017, poz. 1575, § 4), ale dopiero ukończenie studiów II stopnia na kierunku historia oraz specjalizacji nauczycielskiej na studiach II stopnia, pozwoli mu uzyskać uprawnienia do wykonywania zawodu nauczyciela (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 25 lipca 2019 r., w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, Dz.U. z dn. 2.08.2019, poz. 1450, § I, pkt 1.1).

1. Efekty uczenia się osiągnięte w ramach kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela poza programem studiów – dla specjalności/specjalizacji/bloku/modułu/itp. (uwzględniające wszystkie ogólne efekty uczenia się z rozporządzenia MNISW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11).

Lp.	Efekty uczenia się
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
3.	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;
4.	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;
3.	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
4.	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych);
5.	zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji;
6.	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły podstawowej dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;

7.	strukturę i funkcje systemu oświaty; cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;
8.	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;
9.	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;
10.	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie;
11.	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;
12.	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;
13.	treści nauczania historii i WOS w szkole podstawowej oraz typowe trudności uczniów tego etapu edukacyjnego związane z ich opanowaniem;
14.	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu historia i WOS we wszystkich typach szkół, w tym także w nauczaniu na odległość, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów oraz z wykorzystaniem TiK;
15.	warsztat pracy: właściwe wykorzystanie czasu lekcji oraz doboru metod i form pracy właściwych dla nauczania w szkole podstawowej;
16.	warunki dobrej współpracy i znaczenie współpracy nauczyciela z rodzicami;
Umiejętności: absolwent potrafi	
1.	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;
2.	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów szkół podstawowych materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań dydaktycznych, wychowawczych;
3.	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów szkół podstawowych oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;
4.	projektować i realizować programy nauczania przedmiotów historii i WOS w szkole podstawowej z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;

5.	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów szkół podstawowych do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;
6.	podejmować pracę z uczniami szkół podstawowych rozbudzającą ich zainteresowania przeszłością, historią kraju i świata oraz problemami związanymi z wiedzą o społeczeństwie i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;
7.	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów szkoły podstawowej;
8.	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów w szkole podstawowej;
9.	wykorzystywać proces udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów szkoły podstawowej w ich pracy nad własnym rozwojem;
10.	pracować z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z uczniami z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;
11.	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia szkoły podstawowej, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;
12.	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;
13.	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;
14.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;

3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie w szkole podstawowej i poza nią;
4.	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
5.	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów szkoły podstawowej i tego środowiska;
6.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról, ze szczególnym uwzględnieniem roli wychowawcy.

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Filozofia		30							30	4	A2	K_W08, K_W11, K_U07, K_U12
Treści programowe	Główne filozoficzne koncepcje człowieka (spirytualizm, materializm, jedność duchowo-cieleśna, dualizm); podstawowe obszary filozoficznej refleksji o człowieku (człowiek-jednostka i natura ludzka, rozum i zmysły, wolność woli, uczucia i emocje, poznanie i decydowanie); pojęcie społecznej natury człowieka obecne w kulturze europejskiej; pojęcie osoby i jego kulturowe, filozoficzne, psychologiczne i religijne tło; dobro wspólne (<i>bonum commune</i>) jako podstawa życia wspólnego, przykłady dobra wspólnego właściwego różnym wspólnotom ludzkim; pojęcie sprawiedliwości społecznej jako zasada udziału członków wspólnoty w dobru wspólnym; cechy indywidualizmu i kolektywizmu w aspekcie psychospołecznym i instytucjonalnym.											

	Student realizuje przedmiot w ramach Nauk humanistycznych z oferty WH dla studentów I roku kierunku Historia I stopnia.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 4

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 570 (w tym 120 godzin praktyk)

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Pedagogika dla nauczycieli	30								30	1	B	B.2.W.1; B2.W2; B2.W3; B2.W4; B2.W5; B.2.U3; B.2.K3; B.2.K4
Treści programowe	Celem wykładu jest prezentacja teoretycznych podstaw wychowania oraz kluczowych zagadnień i problemów związanych z pracą nauczyciela w szkole. Podczas kursu poruszone zostaną następujące zagadnienia: teoria i wiedza naukowa w pedagogice oraz ich związek z modelami edukacyjnymi; podstawy ontologiczne nauczania; nauczycielska odpowiedzialność za świadomy wybór metod i narzędzi edukacyjnych; teorie rozwoju człowieka a koncepcje pedagogiczne; transmisja wartości, formowanie i socjalizacja jako celowe i ukryte działanie edukacyjne; indywidualizacja i personalizacja nauczania oraz edukacja włączająca; uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej; uczniowie wymagający wsparcia w zakresie funkcjonowania (ze względów kulturowych, rozwojowych, itd.); uwarunkowania instytucjonalne szkoły; struktura systemu edukacyjnego w Polsce na tle wybranych											

	systemów na świecie; ustawa o systemie oświaty; podział kompetencji pracowników i organów szkolnych, dokumentacja szkolna; wielospecjalistyczne zespoły i formy ich współpracy; rola nauczyciela i etyka zawodowa; współpraca nauczyciela z rodzicami ucznia oraz innymi osobami i podmiotami wspierającymi ucznia; charakterystyka wybranych modeli edukacyjnych; alternatywne formy edukacji.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny.											
Psychologia dla nauczycieli	30								30	1	B	B.1.W1; B.1.W2; B.1.W3; B.1.W4
Treści programowe	<p>Celem wykładu jest prezentacja wiedzy psychologicznej w ujęciu, który ma walor aplikacyjny dla przyszłych nauczycieli, czyli pomaga zastosować wiedzę psychologiczną do rozumienia drugiego człowieka (ucznia/wychowanka), przebiegu procesów psychicznych i zachowania w określonym środowisku/kontekście społecznym. Ponadto, wykład ma dostarczyć podstawowej wiedzy na temat nietypowego rozwoju oraz powszechnie występujących trudności wychowawczych. Treści wykładu powinny zawierać przykłady ilustrujące opisywane zagadnienia. Wykład obejmuje następujące zagadnienia: psychologia jako nauka – teorie psychologiczne i ich weryfikacja; główne dziedziny psychologii i ich przydatność w pracy nauczyciela; procesy poznawcze i emocjonalne; emocje a poznanie – wzajemny wpływ, emocje a uczenie się, emocje a motywacja, emocje a samokontrola i samoregulacja; temperament i osobowość jako wyznaczniki różnic indywidualnych i funkcjonowania jednostki; procesy uczenia się – główne prawidłowości w świetle podstawowych teorii uczenia się i ich psychologiczne konsekwencje (zmiany osobowości, rozwój poznawczy, emocjonalny, społeczny); motywacja do działania – geneza, rodzaje, sposoby wzbudzania motywacji istotne dla uczenia się i wychowywania; rozwój na przestrzeni całego życia – czynniki rozwoju, zmiana rozwojowa, rozwój od poczęcia do śmierci (z uwzględnieniem teorii przywiązania i rozwoju przywiązania); stadia rozwoju dziecka ważne z perspektywy edukacji szkolnej; spostrzeganie społeczne w ujęciu rozwojowym i rola nauczyciela w jego rozwoju; komunikacja werbalna i niewerbalna jako podstawa interakcji i relacji interpersonalnej; jednostka w grupie – role, normy, struktura, procesy grupowe, kierowanie grupą a funkcjonowanie jednostki; proces socjalizacji i wychowania w różnych stadiach życia z uwzględnieniem przyswajania norm moralnych; środowiska wychowawcze (rodzina, szkoła jako system z jawnym i ukrytym programem oraz jako instytucja wychowująca); rola kultury w kształtowaniu osobowości i wzorów zachowań jednostki; kryzysy rozwojowe na przestrzeni całego życia człowieka jako czynnik sprzyjający zachowaniom problemowym jednostki i jako wstęp do psychoprofilaktyki zawodu; wybrane zaburzenia rozwojowe i problemy wychowawcze uczniów o szczególnych wymaganiach edukacyjnych w kolejnych stadiach rozwoju z perspektywy potrzeb nauczyciela i jego współpracy z psychologiem szkolno-wychowawczym.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin pisemny.											

Emisja głosu						30			30	1	C	C.W7; C.U7; C.U8; C.K2
Treści programowe	Warsztaty służą kształceniu umiejętności prawidłowego posługiwania się głosem w pracy zawodowej. Mają na celu poszerzenie możliwości głosowych, pogłębienie świadomości ciała, poprawienie techniki mowy i wyrazistości wypowiedzi. Dostarczają wiedzy na temat budowy, funkcjonowania oraz higieny narządu głosu.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zaliczenie ustne.											
Podstawy dydaktyki				30					30	2	C	C.W1., C.W2., C.W3.; C.W4., C.W5.; C.W6.; C.W7.; C.U1.; C.U2.; C.U3.; C.U4; C.U5.; C.U6.; C.U8.; C.K1.; C.K2.
Treści programowe	Podczas zajęć poruszone zostaną następujące zagadnienia: szkoła tradycyjna a współczesne jej koncepcje; cele nauczania i ich formułowanie; program nauczania i jego realizacja, planowanie pracy dydaktycznej oraz budowanie rozkładu treści nauczania; metody nauczania, w tym metody aktywizujące oraz uczenie się kooperacyjne; podręczniki szkolne i ich wykorzystanie w nauczaniu-uczeniu się; technologie informacyjne i ich wykorzystanie w pracy nauczyciela; programy edukacyjne oraz zasoby internetowe wspomagające nauczanie-uczenie się; projektowanie lekcji szkolnej i zasady pisania scenariuszy zajęć; innowacje metodyczne i organizacyjne w pracy nauczyciela (np. lekcje odwrócone); organizacja działań edukacyjnych w pracy z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; proces komunikacji w klasie szkolnej i jego znaczenie dla dobrej edukacji; język nauczyciela jako narzędzie dydaktyczne; techniki budowania wykładu i zadawania pytań; proces oceniania uczniów w szkole. zasady i metody oceniania; nauczycielskie narzędzia diagnozy procesu i efektów uczenia się; zadania „refleksyjnego praktyka”; ocena efektywności pracy szkoły; pojęcie edukacyjnej wartości dodanej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt											

	Wykład	Konwersorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne	Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów
Politologia		30							30	4	A2	K_W08, K_W11, K_U07, K_U12
Treści programowe	<p>Pojęcie władzy i jej rodzaje; specyficzne cechy władzy politycznej; zjawisko legitymizacji władzy państwowej; atrybuty państwa jako organizacji politycznej, cechy władzy państwowej; teorie genezy państwa; kultura polityczna; definicja pojęcia polityka i współczesne kierunki myśli politycznej; totalitaryzm i jego źródła, systemy rządów totalitarnych; autorytaryzm; faszyzm i jego konteksty znaczeniowe; populizm i jego konsekwencje; państwo demokratyczne i jego cechy; formy ustrojów współczesnych państw; systemy polityczne oparte na współpracy legislatury i egzekutywy – parlamentarno-gabinetowy (na przykładzie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej) i kanclerski (na przykładzie Republiki Federalnej Niemiec); systemy ze szczególną rolą prezydenta – klasyczny prezydencki (na przykładzie Stanów Zjednoczonych Ameryki) i parlamentarno-prezydencki (na przykładzie Republiki Francuskiej); systemy polityczne z zachwianym podziałem władzy – parlamentarno-komitetowy (na przykładzie Konfederacji Szwajcarii) i superprezydencki (na przykładzie Federacji Rosyjskiej); funkcje legislatury: ustrojodawcza, ustawodawcza, kontrolna i kreacyjna.</p> <p>Student realizuje przedmiot w ramach Nauk społecznych do wyboru z oferty WH dla studentów I roku kierunku Historia I stopnia.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 9

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 150

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 570 (w tym 120 godzin praktyk)

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Pedagogika				30					30	1,5	B	B2.W1; B2.W2; B2.W4; B2.W5; B2.W6; B2.W7; B2.U4; B2.U5; B2.U6; B2.U7; B2.K1; B2.K2
Treści programowe	<p>Celem zajęć jest ukazanie podstawowych aspektów pracy w szkole oraz kształtowanie umiejętności, niezbędnych w zawodzie nauczyciela. W ramach kursu podjęte zostaną następujące zagadnienia: wielospecjalistyczna ocena funkcjonowania ucznia, diagnoza specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży; praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; wsparcie funkcjonowania ucznia w grupie; adaptacja ucznia spostrzeganego jako inny; rozwiązywanie konfliktów w grupie, mediacje rówieśnicze; sytuacje krytyczne w klasie/szkole; zjawiska agresji i przemocy oraz wpływ grup nieformalnych; kierowanie klasą szkolną; nauczyciel – lider; praca zespołowa nauczycieli i zasady komunikacji w szkole; praca z rodzicami/opiekunami w zakresie edukacji i wychowania; program wychowawczy; zagrożenia dzieci i młodzieży, uzależnienia (między innymi od środków psychoaktywnych i komputera); tutoring; personalizacja nauczania; doradztwo zawodowe; samorozwój i jakość pracy nauczyciela; dokumenty i procedury szkolne; placówki i instytucje edukacyjne wspierające prace nauczyciela; cechy i zadania nauczyciela angażującego uczniów (np. w ramach cooperative learning).</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, praca pisemna.											
Psychologia				30					30	1,5	B	B.1.W5; B.1.U1; B.1.U2; B.1.U5; B.1.U6

Treści programowe	Celem ćwiczeń jest refleksja nad treściami wprowadzonymi na wykładzie z psychologii dla nauczycieli oraz elaboracja wybranych zagadnień z psychologii poprzez dyskusję inspirowaną wskazaną lekturą i przykładami z realnych sytuacji szkolnych. Kolejne zagadnienia: Psychologia jako nauka służebna w pracy nauczyciela; rola i powinności nauczyciela jako osoby kierującej uczeniem się uczniów i jako wychowawcy; trudności psychologiczne roli nauczyciela a wypalenie zawodowe; uczeń jako podmiot uczenia się – kompetencje poznawcze i meta-poznawcze, syndrom nieadekwatnych osiągnięć szkolnych; uczeń jako członek grupy – popularność z pozycja w grupie, akceptacja i obrzucenie przez rówieśników; uczeń w kolejnych fazach życia – potrzeby, wyzwania, kryzysy i zachowania problemowe ucznia oraz trudności wychowawcze; rodzina jako system i jako środowisko pierwotnej socjalizacji; interakcyjne podejście do wychowania na terenie rodziny; czynniki wpływające na postrzeganie ucznia przez nauczyciela i nauczyciela przez uczniów, budowanie relacji nauczyciel-uczeń i rola komunikacji w tym procesie; współpraca nauczyciela z rodzicami, innymi nauczycielami i psychologiem szkolnym (z poradnią psychologiczno-pedagogiczną).										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test.										
Dydaktyka historii cz.1			30					30	2	D1	D.1.W1; D.1.W2; D.1.W3; D.1.W13; D.1.U1; D.1.U2; D.1.U3; D.1.U4; D.1.K1; D.1.K3; D.1.K4; D.1.K5; D.1.K6; D.1.K7; D.1.K8; D.1.K8.
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela historii. Podczas tych zajęć studenci nabywają wiedzę i umiejętności z zakresu planowania pracy z uczniami (ze szczególnym uwzględnieniem pracy z uczniem zdolnym i uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych), w taki sposób, by w trakcie zajęć edukacyjnych efektywnie realizowane były cele nauczania określone w „Podstawie programowej” w sposób inspirujący rozwój intelektualny uczniów oraz rozbudzający ich poznawcze zainteresowanie historią. Elementami zajęć są: analiza zapisów podstawy programowej do historii we wszystkich typach szkół; kształtowanie u uczniów umiejętności historycznych z zakresu chronologii, analizy i interpretacji, formułowanie celów, efektów i kryteriów sukcesu na jedną lekcję z przedmiotu historia dla wszystkich typów szkół; dobór metod dydaktycznych w nauczaniu historii we wszystkich typach szkół, ze szczególnym uwzględnieniem pracy z uczniem zdolnym i uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.										

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 5

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 570 (w tym 120 godzin praktyk)

Rok studiów: drugi

Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Praktyki psychologiczno-pedagogiczne								30	30	1	B	B.3.W1; B.3.W2; B.3.W3; B.3.U1; B.3.U2; B.3.U3; B.3.U4; B.3.U5; B.3.U6; B.3.K1
Treści programowe	<p>Celem praktyk jest wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności podczas samodzielnej realizacji wyznaczonych zadań, pogłębianie refleksji psychologiczno-pedagogicznej wobec sytuacji wychowawczych i dydaktycznych w szkole, a także doskonalenie umiejętności dokumentowania i ewaluacji własnej pracy. Praktyki obejmują: poznanie dokumentów prawnych szkoły, w której realizowana jest praktyka: statut, program wychowawczo - profilaktyczny, program współpracy z rodzicami, wewnętrzny system oceniania, kompetencje rady pedagogicznej, inne regulaminy obowiązujące na terenie szkoły; nabycie umiejętności prowadzenia i korzystania z dokumentacji szkolnej: plan, program, rozkład materiału, dziennik lekcyjny, arkusze osiągnięć uczniów; poznanie obowiązków nauczyciela-wychowawcy klasy; poznanie zasad oceny pracy nauczyciela, wynikających z planu nadzoru pedagogicznego; ocenę stylu kierowania i komunikowania się z klasą nauczyciela-wychowawcy oraz deklarowanych przez niego trudności w pracy zawodowej na podstawie obserwacji prowadzonych przez niego lekcji oraz przeprowadzonej ankiety i wywiadu; analizę zdarzenia krytycznego; samodzielne zaprojektowanie scenariusza zajęć; przygotowanie studium przypadku ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych ucznia; dokonanie samooceny nabytej wiedzy i umiejętności zgodnie z arkuszem autoewaluacji.</p> <p>Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od wydziałowego opiekuna praktyk. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii wydziałowego opiekuna praktyk, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk (dzienniczek w formie portfolio) oraz opinii prowadzących warsztaty zintegrowane z pedagogiki i psychologii.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dzienniczek praktyk (portfolio), wywiad, opinia nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole.											

Dydaktyka historii cz.2				30					30	2	D1	D.1.W3; D.1.W4; D.1.W5; D.1.W6; D.1.W9; D.1.U3; D.1.U4; D.1.U5; D.1.U7; D.1.K1; D.1.K3; D.1.K4; D.1.K5; D.1.K6; D.1.K7; D.1.K8.
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela historii w szkole podstawowej, ze szczególnym uwzględnieniem pracy z uczniem zdolnym i uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz zwróceniem uwagi na indywidualizację nauczania. Podczas zajęć studenci nabywają wiedzę i umiejętności z zakresu planowania lekcji w oparciu o pracę z tekstem, mapą, ikonografią. Pozostałymi elementami zajęć są: planowanie lekcji (zadania) kształcącej umiejętności poruszania się w czasie historycznym (chronologia); wykorzystanie na lekcji następujących środków dydaktycznych: filmu, komiksu, podręcznika, zasobów Internetu (wirtualne wycieczki, Google Earth, Google Art.); oraz wykorzystanie na lekcji narzędzi TiK pomocnych w jej planowaniu i przeprowadzeniu (np. narzędzia Google'a, Padlet, Canva, Kahoot, Genially itp).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.											
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne	Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów
Polska i świat po 1989 r		X							30	4	A2	K_W01, K_W02, K_W04, K_W08, K_U05, K_U06, K_U07, K_U12, K_K02
Treści programowe	Kulturowy, polityczny, społeczny i gospodarczy bilans rządów komunistycznych w Polsce; najważniejsze wydarzenia związane z przełomem 1989 roku w Polsce oraz w Europie Środkowej; transformacja gospodarcza w Polsce po 1989 roku; postkomunizm jako zjawisko polityczne i gospodarcze; przemiany polityczne, społeczne i gospodarcze w Polsce w latach 1991-2015; zmiany geopolityczne w najbliższym otoczeniu Polski po 1989 roku (zjednoczenie Niemiec, rozpad Czechosłowacji i ZSRS) oraz ich											

	<p>znaczenie dla naszego kraju; główne etapy i konsekwencje wejścia Polski w struktury euroatlantyckie (NATO w 1999 roku) oraz do Unii Europejskiej w 2004 roku; najważniejsze formy regionalnej współpracy w Europie Środkowej, w których uczestniczy Polska: Grupa Wyszehradzka (V4), Trójmorze, relacje z Ukrainą i Białorusią; nadzieje i obawy towarzyszące pierwszym latom po upadku komunizmu w Europie Środkowej i Wschodniej; pojęcie nowego ładu światowego (New World Order) i przejawy jego działania (I wojna w Zatoce Perskiej, amerykańska strategia „partnerstwa w przywództwie” z Niemcami); przykłady ludobójstwa we współczesnym świecie: Rwanda, Srebrenica; pojęcia terroryzmu oraz wojny z terroryzmem i ich przykłady; przyczyny i przejawy globalnego (politycznego i gospodarczego) wzrostu znaczenia Chin (ekspansja gospodarcza w Afryce, inicjatywa „Nowego Jedwabnego Szlaku”, rozwój militarny); pojęcia wojny hybrydowej oraz cyberwojny i przykłady takich konfliktów; Unia Europejska – geneza, ewolucja oraz organy i ich kompetencje.</p> <p>Studenci realizują ten przedmiot w ramach Fakultatywnych zajęć historycznych do wyboru z oferty WH dla studentów kierunku Historia I stopnia.</p>
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 7

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 570 (w tym 120 godzin praktyk)

Rok studiów: trzeci

Semestr: piąty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				

Pedagogika – warsztaty zintegrowane						30			30	2	B	B.2.W2; B.2.W3; B.2.U3; B.2.U6; B.2.K1; B.2.K2; B.2.K3; B.2.K4
Treści programowe	<p>Celem zajęć zintegrowanych z realizacją praktyk zawodowych jest przygotowanie do dokonywania refleksji pedagogicznej w wyniku krytycznej analizy praktyki edukacyjnej z wykorzystaniem zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu podstaw wychowania i różnych aspektów pracy nauczyciela w szkole. W ramach kursu podjęte zostaną następujące zagadnienia: filozofia edukacyjna oraz przejawy ukrytego programu obecne w architekturze szkoły oraz aranżacji sal lekcyjnych i innych pomieszczeń; wykorzystywanie dokumentów szkolnych w codziennej praktyce edukacyjnej (statut, program wychowawczo-profilaktyczny, plan pracy szkoły, wewnętrzny system oceniania, program współpracy z rodzicami); procedury postępowania w sytuacjach kryzysowych; udzielanie pierwszej pomocy; rola i obowiązki nauczyciela wychowawcy klasy; tworzenie klimatu edukacyjnego, integracja i inkluzja uczniów, animowanie życia społeczno-kulturalnego, wspieranie samorządności i autonomii uczniów; style kierowania i komunikowania się z klasą oraz sposoby utrzymywania dyscypliny; sposoby organizowania sytuacji edukacyjnych podczas zajęć lekcyjnych; zastosowanie różnych metod uczenia się, wykorzystanie różnych środków dydaktycznych i form organizacyjnych w pracy i komunikowaniu się z uczniami; typy oceniania szkolnego a motywacja do uczenia się; szkolna dokumentacja uczniów: księga uczniów, arkusze osiągnięć uczniów, dzienniki elektroniczne, świadectwa szkolne; poznanie uczniów – obserwacja ich funkcjonowania na terenie klasy, szkoły oraz analiza zdarzeń krytycznych; różne metody rozwiązywania trudności wychowawczych (współpraca z psychologiem i pedagogiem szkolnym, poradnią wychowawczo-zawodową, policją, innymi instytucjami oświatowymi); zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, wsparcie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia; konstruowanie indywidualnych programów edukacyjnych; doskonalenie zawodowe nauczycieli - identyfikacja i rozwój własnych potrzeb zawodowych, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Psychologia – warsztaty zintegrowane						30			30	2	B	B.1.U3; B.1.U4; B.1.U7; B.1.U8; B.1.K1; B.1.K2
Treści programowe	<p>Celem zajęć odwołujących się do doświadczeń studentów z praktyk zawodowych jest rozpoznanie i ćwiczenie kompetencji, koniecznych do efektywnego podejmowania zadań nauczyciela, w tym m.in.: zapoznanie się i ćwiczenie praktycznego wykorzystania narzędzi komunikacyjnych w rzeczywistości szkolnej, rozpoznawanie i rozumienie procesów rozwojowych i emocjonalnych, oraz ich znaczenie dla pracy nauczyciela, poszerzenie świadomości swojego sposobu funkcjonowania społecznego i emocjonalnego, wzbudzanie autorefleksyjności studentów specjalizacji nauczycielskich. Warsztaty zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych poświęcone są następującym zagadnieniom: charakterystyka relacji nauczyciel – uczeń; wpływ procesów postrzegania społecznego na relacje nauczyciel – uczeń; zmiany rozwojowe okresu adolescencji; zadania nauczyciela jako osób wspierającej uczniów w okresie dorastania; rola nauczyciela jako kierownika grupy i style kierowania klasą; uczeń jako element systemu szkolnego i członek klasy jako grupy społecznej; charakterystyka relacji nauczyciele – rodzice; kompetencje konieczne do budowania porozumienia z rodzicami</p>											

	i jego znaczenie w pracy nauczyciela dla procesu dydaktycznego i wychowawczego; komunikacja jedno- i dwustronna; cyrkularność komunikacji; bariery komunikacyjne; słuchanie jako celowa i świadoma aktywność; zachowania werbalne i niewerbalne ułatwiające aktywne słuchanie; charakterystyka zachowań asertywnych i czynniki je ułatwiające; udzielanie informacji zwrotnych; wpływ procesów intrapersonalnych na porozumienie i komunikację; komunikaty wspomagające motywację uczniów do nauki; rozpoznawanie konfliktów i sposoby konstruktywnego reagowania w szkolnych sytuacjach konfliktowych, współpraca z psychologiem szkolnym, PPP i innymi instytucjami, szczególnie w opiece nad uczniem o szczególnych potrzebach edukacyjnych; identyfikacja czynników sprzyjających wypaleniowi zawodowemu; identyfikacja czynników chroniących przed wypalaniem zawodowym.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Dydaktyka historii cz.3				30					30	2	D1	D.1.W10; D.1.W11; D.1.1.W12; D.1.W.14; D.1.U8; D.1.U9; D.1.U10; D.1.U11; D.1.K8; D.1.K9
Treści programowe	Celem zajęć jest doskonalenie umiejętności poznanych w czasie wcześniejszych zajęć z dydaktyki historii. W ramach nich podjęte zostaną następujące zagadnienia: tworzenie scenariusza/konspektu lekcji z uwzględnieniem specyfiki nauczania w klasach wieloetnicznych, planowanie lekcji w nauczaniu na odległość z wykorzystaniem narzędzi TIK; praca z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych w zakresie nauczania historii (planowanie lekcji, zadań, pytań i dostosowanie systemu oceniania); etapy lekcji - jak rozpocząć, jak zakończyć lekcję, jak podsumować wspólnie z uczniami jej poszczególne elementy; rola rekapitulacji wtórnej i pierwotnej w procesie dydaktycznym; ocenianie - kryteria oceniania na lekcjach historii w szkole podstawowej (wykorzystanie planów wynikowych), rola i narzędzia ewaluacji oraz ich zastosowanie; informacja zwrotna (dla ucznia i dla rodziców), ze szczególnym uwzględnieniem pracy z uczniem zdolnym i uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.											
Dydaktyka WOS cz. 1				30					30	2	E1	E.1.W1; E.1.W2; E.1.W5, E.1.W6, E.1.W9, E.1.U1; E.1.U3; E.1.K1; E.1.K6; E.1.K7; E.1.K8.
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela wiedzy o społeczeństwie (WOS) w szkole podstawowej. Elementami zajęć są: analiza podstawy programowej do przedmiotu wiedza o społeczeństwie we wszystkich typach szkół pod kątem jej zapisów (cele kształcenia i treści nauczania) i planowania pracy;											

	planowanie pracy w zakresie formułowania celów szczegółowych do lekcji, efektów i kryteriów sukcesu; planowanie lekcji z wykorzystaniem analizy tekstów prasowych, danych statystycznych, ikonografii (fotografie, memy), ze szczególnym uwzględnieniem pracy z uczniem zdolnym i uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; narzędzie TiK na lekcjach WOS w szkole podstawowej; ocenianie na lekcjach WOS; kryteria oceniania; ewaluacja: narzędzia, umiejętność formułowania zadań sprawdzających wiedzę i umiejętności, zadania do samodzielnego wykonania w domu; metoda projektów na lekcjach WOS w szkole podstawowej.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 8

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 120

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 570 (w tym 120 godzin praktyk)

Rok studiów: trzeci

Semestr: szósty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Praktyka zawodowa w szkole podstawowej - historia								60	60	3	D2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U2; D.2.U3; D.2.K1

Treści programowe	<p>Celem praktyki zawodowej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „historia” w szkole podstawowej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami (w tym z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych) oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie obserwacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela będącego szkolnym opiekunem praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnętrznych regulacjach prawnych szkoły. W ramach obserwacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje szkolny opiekun praktykanta we współpracy z wydziałowym opiekunem praktyk nauczycielskich. Przynajmniej dwie z lekcji prowadzonych przez praktykanta powinny być obserwowane przez osobę wyznaczoną przez wydziałowego opiekuna praktyk. W czasie praktyk student ma obowiązek dwukrotnie spotkać się z wydziałowym opiekunem praktyk w celu omówienia ich przebiegu, a także sytuacji, z jakimi spotkał się w szkole podczas obserwowanych i prowadzonych lekcji.</p> <p>Praktyki zalicza KJD po zasięgnięciu opinii wydziałowego opiekuna praktyk sformułowanej, który dokonuje jej na podstawie analizy dokumentacji praktyk (opinia szkolnego opiekuna praktyki, opinia osoby hospitującej z ramienia opiekuna zajęcia praktykanta - arkusz hospitacji i informacja zwrotna, scenariusze zajęć prowadzonych przez studenta, dzienniczek w formie portfolio). W czasie praktyki student ma obowiązek przeprowadzenie zaplanowanych przez siebie 15 lekcji z przedmiotu historia. Pozostałe 45 h (lekcyjnych) poświęca na obserwacje lekcji z historii i innych, uzgodnionych ze szkolnym opiekunem praktyki, działań dydaktycznych. Obserwacje lekcji można rozpocząć w semestrze letnim II roku studiów.</p>										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Scenariusze lekcji zaplanowanych i prowadzonych przez studenta, portfolio										
Praktyka zawodowa w szkole podstawowej - WOS							30	30	1	E2	E.2.W1; E.2.W2; E.2.W3; E.2.U1; E.2.U2; E.2.U3; E.2.K1
Treści programowe	<p>Celem praktyki pedagogicznej ciągłej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „wiedza o społeczeństwie” w szkole podstawowej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami (w tym z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych) oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz</p>										

	<p>obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie obserwacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje szkolny opiekun praktykanta we współpracy z wydziałowym opiekunem praktyk nauczycielskich. Przynajmniej dwie z lekcji prowadzonych przez praktykanta powinny być obserwowane przez osobę wyznaczoną przez wydziałowego opiekuna praktyk. W czasie praktyk student ma obowiązek dwukrotnie spotkać się z wydziałowym opiekunem praktyk w celu omówienia ich przebiegu i sytuacji, z jakimi spotkał się w szkole podczas obserwowanych i prowadzonych lekcji.</p> <p>Praktyki zalicza KJD po zasięgnięciu opinii wydziałowego opiekuna praktyk sformułowanej, który dokonuje jej na podstawie analizy dokumentacji praktyk (opinia szkolnego opiekuna praktyki, opinia osoby hospitującej z ramienia opiekuna zajęcia praktykanta - arkusz hospitacji i informacja zwrotna, scenariusze zajęć prowadzonych przez studenta, dzienniczek w formie portfolio). W czasie praktyki student ma obowiązek przeprowadzenie zaplanowanych przez siebie 5 lekcji z przedmiotu wiedza o społeczeństwie. Pozostałe 20 h (lekcyjnych) poświęca na obserwacje lekcji z wiedzy o społeczeństwie i innych, uzgodnionych ze szkolnym opiekunem praktyki, działań dydaktycznych. Obserwacje lekcji można rozpocząć w semestrze zimowym III roku studiów.</p>
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Scenariusze lekcji zaplanowanych i prowadzonych przez studenta, portfolio

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 4

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 570 (w tym 120 godzin praktyk)".

Załącznik nr 2

do uchwały nr 162 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

„Załącznik nr 57

do uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

PROGRAM STUDIÓW

historia

nazwa kierunku studiów	historia
nazwa kierunku studiów w języku angielskim / w języku wykładowym	History
język wykładowy	język polski
poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
poziom PRK	7
profil studiów	profil ogólnoakademicki
liczba semestrów	4
liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	120
forma studiów	studia stacjonarne
tytuł zawodowy nadawany absolwentom (nazwa kwalifikacji w oryginalnym brzmieniu, poziom PRK)	magister
liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	92

liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS)	6
---	---

Studia przygotowują do zawodu nauczyciela			
pierwszego przedmiotu:	Historia (w tym: historia i teraźniejszość)	w szkole:	podstawowej i ponadpodstawowej
drugiego przedmiotu:	Wiedza o społeczeństwie (w tym: historia i teraźniejszość)	w szkole:	podstawowej i ponadpodstawowej

Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
Nauk humanistycznych	Historia	100%	Historia
Razem:	-	100%	-

Efekty uczenia się zdefiniowane dla programu studiów odniesione do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K W01	w stopniu pogłębionym specyfikę przedmiotową i metodologiczną historii, w tym zwłaszcza metody krytyki źródeł, wnioskowania historycznego oraz etapy postępowania badawczego.	P7S WG
K W02	w stopniu pogłębionym wybraną epokę historyczną i obszar badań historycznych; uwarunkowania i złożone zależności między wybranymi zjawiskami i procesami w tym zakresie.	P7S WG
K W03	w stopniu pogłębionym źródła historyczne wykorzystywane w badaniach nad wybraną epoką i obszarem badań historycznych; rozumie przyczyny gatunkowej i typologicznej zmienności źródeł w czasie oraz sposoby ich rozpoznawania, opisu i klasyfikowania.	P7S WG
K W04	w stopniu pogłębionym historię historiografii oraz współczesne teorie, prądy i szkoły badawcze związane z wybraną epoką i obszarem badań historycznych.	P7S WG
K W05	w stopniu pogłębionym nauki pomocnicze historii, ze szczególnym uwzględnieniem nauk wykorzystywanych w badaniach nad wybraną epoką i obszarem badań historycznych.	P7S WG
K W06	związki między historią a innymi dyscyplinami nauk i znaczenie interdyscyplinarności dla rozwoju historiografii w przeszłości i obecnie oraz możliwości zastosowania osiągnięć innych nauk we własnej pracy badawczej.	P7S WG
K W07	szczegółową terminologię specjalistyczną z zakresu nauk historycznych oraz terminologię innych nauk humanistycznych i społecznych; rozumie potrzebę ich stosowania w komunikacji naukowej; rozumie naturę języka jako narzędzia komunikacji w naukach historycznych i historyczną zmienność znaczeń słów i pojęć.	P7S WG
K W08	etniczne, kulturowe, ideologiczne, polityczne i inne uwarunkowania prowadzenia badań historycznych oraz zmienność tych uwarunkowań w czasie i przestrzeni, a także wpływ tych uwarunkowań na własną	P7S WK

	postawę badawczą oraz postawy innych badaczy.	
K W09	wpływ uwarunkowań historycznych na świadomość i tożsamość współczesnych społeczeństw oraz na przebieg wybranych procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych we współczesnym świecie; rozumie sposoby wykorzystywania wiedzy o przeszłości w tych procesach	P7S WK
K W10	pojęcia prawa autorskiego i zasady ochrony własności intelektualnej w pracy zawodowej historyka.	P7S WK
K W11	potrzebę prowadzenia pracy badawczej w relacji z otoczeniem społecznym oraz przedsiębiorczego wykorzystywania wiedzy historycznej w odpowiedzi na zróżnicowane potrzeby społeczne.	P7S WK
Umiejętności: absolwent potrafi		
K U01	samodzielnie wyszukiwać, selekcjonować oraz porządkować źródła historyczne i opracowania do wybranego zagadnienia; prowadzić wieloaspektową krytykę źródeł historycznych z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii, w tym narzędzi cyfrowych, i na podstawie ich analizy formułować krytyczne sądy.	P7S UW
K U02	ocenić zgodnie z zasadami krytyki naukowej stan badań nad wybranym źródłem i problemem oraz różne propozycje interpretacyjne i metodologiczne występujące w tych badaniach.	P7S UW
K U03	samodzielnie formułować złożone problemy badawcze z zakresu historii, dobierać metody i specjalistyczne narzędzia służące ich rozwiązaniu, stawiać hipotezy i je testować oraz prezentować wyniki swoich badań w różnych formach i przy wykorzystaniu różnego typu narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno komunikacyjnych.	P7S UW
K U04	integrować wiedzę z różnych nauk historycznych i innych dyscyplin humanistycznych i społecznych oraz stosować ją w typowych i nietypowych sytuacjach zawodowych.	P7S UW
K U05	porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i specjalistycznych technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie nauk historycznych i innych dyscyplin humanistycznych oraz przekazywać wiedzę o historii niespecjalistom.	P7S UK
K U06	prowadzić dyskusję naukową z wykorzystaniem wyników własnych badań oraz poglądów innych autorów, samodzielnie formułować płynące z niej wnioski oraz tworzyć syntetyczne podsumowania.	P7S UK

K U07	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym w zakresie tematyki związanej z kierunkiem studiów, przy wykorzystaniu specjalistycznej terminologii.	P7S UK
K U08	organizować pracę w zespole, współdziałać z partnerami o różnych kompetencjach w ramach zespołu oraz kierować pracą zespołu w procesie realizacji zadań z zakresu badań historycznych i upowszechniania wiedzy historycznej.	P7S UO
K U09	śledzić postęp badań w swojej dyscyplinie i obszarze zainteresowań zawodowych, samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze, rozwijać zainteresowania oraz kierować własną karierą zawodową, a także udzielać wsparcia innym osobom w tym zakresie.	P7S UU
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K K01	ciągłej oceny i weryfikacji poziomu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji zawodowych, przyjmowania i konstruktywnego ustosunkowywania się do recenzji swej pracy naukowej i zawodowej oraz prezentowania aktywnej i krytycznej postawy wobec przekazywanych mu treści.	P7S KK
K K02	stosowania zdobytej wiedzy, kompetencji i umiejętności warsztatowych oraz metody naukowej w rozwiązywaniu różnorodnych problemów i zadań zawodowych oraz jest gotów do korzystania z opinii ekspertów w przypadkach wykraczających poza jego kompetencje.	P7S KK
K K03	uznawania znaczenia wiedzy o przeszłości w kształtowaniu tożsamości współczesnych wspólnot lokalnych, regionalnych, religijnych, narodowych, ponadnarodowych i innych; ma pogłębioną świadomość znaczenia historii dla utrzymania i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach oraz roli historyka w tym procesie.	P7S KO
K K04	podejmowania działań służących ochronie dziedzictwa historycznego i kulturowego oraz inspirowania innych do podejmowania działań służących realizacji tego celu oraz jest gotów do upowszechniania wiedzy historycznej za pomocą różnych kanałów komunikacji i wśród różnych adresatów.	P7S KO
K K05	podejmowania działań służących twórczemu wykorzystaniu wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych historyka w odpowiedzi na zapotrzebowanie otoczenia społecznego, w projektach społeczno kulturowych, edukacyjnych i innych.	P7S KO

K K06	samodzielnego identyfikowania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu oraz społeczną odpowiedzialnością historyka, rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych, standardów obowiązujących w pracy badawczej historyka i w popularyzacji wiedzy historycznej, a także do podejmowania działań na rzecz przestrzegania tych zasad przez innych.	P7S KR
-------	--	--------

OBJAŚNIENIA

Symbol efektu uczenia się dla programu studiów tworzą:

- litera K – dla wyróżnienia, że chodzi o efekty uczenia się dla programu studiów,
- jedna z liter W, U lub K – dla oznaczenia kategorii efektów (W – wiedza, U – umiejętności, K – kompetencje społeczne),

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				
			X					60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U06, K U08, K	Historia

Seminaria											U09 , K K01, K K02, K K05, K K06	
Treści programowe	<p>Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związane z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium.</p> <p>Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Formy pisarstwa historycznego 1								Praca własna studenta		4	K W01, K W02, K W10, K U01, K U02, K U03, K K01, K K06	Historia
Treści programowe	<p>Praca pisemna pod kierunkiem prowadzącego jedno z seminariów, na które student uczęszcza. Wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwych dla tej epoki źródeł oraz związanego z nimi dorobku historiografii; etapy postępowania badawczego; różne typy pisarstwa naukowego i ich zastosowanie; specjalistyczna terminologia nauk historycznych właściwa dla badanej epoki i dziedziny historii i znaczenie języka jako narzędzia komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy</p>											

	naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej.												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna.												
Doskonalenie kompetencji badacza epok i dziedzin historycznych	X	X		X						Co najmniej 30	4	K W01, K W02, K W03, K W04, K W07, K W09, K U02*, K U04*, K U06*, K U09*, K K01*, K K06*	Historia
	* Efekty z zakresu umiejętności i kompetencji społecznych nie dotyczą wykładów.												
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość												

	dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Teoria badań historycznych		X		X					30	4	K W04, K W06, K W08, K U02, K U04, K U09, K K02, K K06	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Podstawy teoretyczne badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii; dyskusje naukowe dotyczące kluczowych problemów teorii badań historycznych poszczególnych epok i dziedzin historii oraz uwarunkowania historyczno-kulturowe tych dyskusji; specyfika metodologiczna badań z zakresu historii politycznej, społecznej, gospodarczej i historii kultury; związki nauk historycznych z innymi naukami, w szczególności humanistycznymi i społecznymi; zasady doboru metod badawczych odpowiednich do badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii i możliwości ich wykorzystania we własnej praktyce badawczej; analiza opracowań naukowych pod kątem zastosowanej metody badawczej i ich krytyczna ocena; definiowanie i uzasadnianie własnego stanowiska metodologicznego; standardy obowiązujące w pracy naukowej i neutralna/zaangażowana postawa badawcza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, kolokwium, ocena ciągła aktywności.											
Doskonalenie kompetencji językowych		X		X					30	4	K W07, K U05, K U07, K K01	Historia

Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; specjalistyczna terminologia historyczna i specyfika narracji historycznych w danym j. Nowożytnym; analiza różnego typu tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. Nowożytnym; zasady pisania tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. Nowożytnym; świadomość roli znajomości języka obcego w komunikacji naukowej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Esej, test.											
Nauki społeczne									Co najmniej 30 godzin	6		Dyscypliny z dziedziny nauk społecznych
Treści programowe	Student wybiera zajęcia z aktualizowanej corocznie oferty zajęć ogólnouniwersyteckich. Treści programowe zgodnie z sylabusem; Cel: pogłębianie wiedzy z zakresu nauk społecznych i ich metodologii oraz kształtowanie postawy otwartości na propozycje badawcze innych nauk.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): co najmniej 180

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				
Seminaria			X					60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U06, K U08, K K01, K K02, K K05, K K06	Historia
Treści programowe	<p>Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związane z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium.</p> <p>Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.</p>										

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Formy pisarstwa historycznego 2								Praca własna studenta		4	K W01, K W02, K W10, K U01, K U02, K U03, K K01, K K06	Historia
Treści programowe	Praca pisemna pod kierunkiem prowadzącego jedno z seminariów, na które student uczęszcza. Wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwych dla tej epoki źródeł oraz związanego z nimi dorobku historiografii; etapy postępowania badawczego; różne typy pisarstwa naukowego i ich zastosowanie; specjalistyczna terminologia nauk historycznych właściwa dla badanej epoki i dziedziny historii i znaczenie języka jako narzędzia komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna.											
Doskonalenie kompetencji badacza epok i dziedzin historycznych	X								30	2	K W01, K W02, K W03, K W04, K W07, K W09	Historia
	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu											

Treści programowe	<p>źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.</p>												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	<p>Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.</p>												
Źródłoznawstwo i specjalistyczne narzędzia warsztatu badawczego historyka		X		X		X				30	4	K W01, K W03, K W05, K U01, K U02, K U09, K K01, K K04	Historia
Treści programowe	<p>Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Typologia i geografia źródeł, przyczyny ich chronologicznej i geograficznej zmienności w poszczególnych epokach oraz konsekwencje ich zróżnicowania dla procedury interpretacyjnej; metody i zaawansowane narzędzia krytyki różnych typów źródeł historycznych w procesie badawczym, w tym specjalistyczne narzędzia nauk pomocniczych historii właściwe dla poszczególnych epok (epigrafika, paleografia, neografia, dyplomatyka, kodykologia, sfragistyka, chronologia, heraldyka, numizmatyka, prasoznawstwo, filmoznawstwo i in.) oraz nauk z pogranicza dziedzin wykorzystywanych w historii (np. statystyka, demografia historyczna, geografia historyczna i in.); wybrane narzędzia cyfrowej analizy danych źródłowych; znajomość specjalistycznej terminologii nauk pomocniczych historii; nowoczesne narzędzia utrwalania, przekazywania i analizy źródeł historycznych oraz wizualizacji danych historycznych, w tym narzędzia cyfrowe; wyzwania techniczne i badawcze związane z opracowywaniem nowych typów źródeł (np. źródła cyfrowe, masowe); specyfika języka źródeł i ich zmienność w czasie, ze szczególnym uwzględnieniem języków starożytnych (np. łacina, greka, języki starożytne Bliskiego Wschodu); instytucje ochrony dziedzictwa historycznego i inne podmioty sprawujące pieczę nad zasobami źródłowymi; metody samodzielnego doskonalenia warsztatu badawczego</p>												

	historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, kolokwium, ocena ciągła aktywności, praca pisemna											
Teoria badań historycznych		X		X					30	4	K W04, K W06, K W08, K U02, K U04, K U09, K K02, K K06	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Podstawy teoretyczne badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii; dyskusje naukowe dotyczące kluczowych problemów teorii badań historycznych poszczególnych epok i dziedzin historii oraz uwarunkowania historyczno-kulturowe tych dyskusji; specyfika metodologiczna badań z zakresu historii politycznej, społecznej, gospodarczej i historii kultury; związki nauk historycznych z innymi naukami, w szczególności humanistycznymi i społecznymi; zasady doboru metod badawczych odpowiednich do badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii i możliwości ich wykorzystania we własnej praktyce badawczej; analiza opracowań naukowych pod kątem zastosowanej metody badawczej i ich krytyczna ocena; definiowanie i uzasadnianie własnego stanowiska metodologicznego; standardy obowiązujące w pracy naukowej i neutralna/zaangażowana postawa badawcza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, kolokwium, ocena ciągła aktywności.											
Doskonalenie kompetencji językowych		X		X					30	4	K W07, K U05, K U07, K K01	Historia

Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; specjalistyczna terminologia historyczna i specyfika narracji historycznych w danym j. Nowożytnym; analiza różnego typu tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. Nowożytnym; zasady pisania tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. Nowożytnym; świadomość roli znajomości języka obcego w komunikacji naukowej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Esej, test.											
Doskonalenie kompetencji w zakresie technologii informacyjnej i komunikacji naukowej		X							30	4	K W07, K W10, K U01, K U03; K U05, K U06, K K01, K K06	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Gatunki pisarstwa historycznego i specyfika stylu naukowego; sposoby konstruowania różnych wypowiedzi naukowych i popularnonaukowych; w tym z zastosowaniem zaawansowanych technik komunikacyjno-informacyjnych; błędy popełniane w tworzeniu wypowiedzi ustnych i pisemnych; znaczenie konstruktywnych recenzji jako elementu pracy badawczej; samodzielne tworzenie różnych tekstów naukowych i popularnonaukowych oraz krytyczna ich ocena; zasady redakcji i korekty tekstu naukowego; sztuka argumentacji; występowanie w dyskusji naukowej w różnych rolach, planowanie i konstruowanie złożonych wypowiedzi ustnych na tematy specjalistyczne z wykorzystaniem zasad retoryki oraz narzędzi wizualizacji danych; ocena wypowiedzi innych zgodnie z zasadami obowiązującymi w polemice naukowej; metody samodzielnego doskonalenia kompetencji komunikacyjnych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia	Projekt, praca pisemna, prezentacja.											

się	
-----	--

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 210

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Informacje dodatkowe:

Studenci, którzy nie ukończyli studiów I stopnia na kierunku Historia, muszą w czasie pierwszego roku zaliczyć zajęcia uzupełniające z programu studiów na kierunku Historia I stopnia w wymiarze:

- Wstęp do badań historycznych – ćwiczenia – 30 godz.
- Nauki pomocnicze historii z wybranej epoki – ćwiczenia – 30 godz.
- Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w. (Egzamin typu B z wybranej epoki))

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				

Seminaria			X						60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U06, K U08, K K01, K K02, K K05, K K06	Historia		
Treści programowe	<p>Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związane z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium.</p> <p>Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.</p>													
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.													
Węzłowe problemy wybranego obszaru lub dziedziny badań historycznych											Praca własna studenta	6	K W01, K W03, K W04, K U04, K U09, K K01	Historia

Treści programowe	Ogólna i szczegółowa, wieloaspektowa wiedza na temat wybranego przez studenta jako wiodący obszaru badawczego (epoki lub/i dziedziny historycznej); zintegrowanie i pogłębienie wiedzy związanej z tematyką pracy magisterskiej; metody samodzielnego rozszerzania wiedzy i planowania własnej pracy; konstruowanie złożonych wypowiedzi ustnych o charakterze naukowym.													
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny.													
Doskonalenie kompetencji badacza epok i dziedzin historycznych	X	X		X							Co najmniej 60	8	K W01, K W02, K W03, K W04, K W07, K W09, K U02*, K U04*, K U06*, K U09*, K K01*, K K06*	Historia
Treści	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji													

programowe	historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Źródłoznawstw o i specjalistyczne narzędzia warsztatu badawczego historyka		X		X		X			30	4	K W01, K W03, K W05, K U01, K U02, K U09, K K01, K K04	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Typologia i geografia źródeł, przyczyny ich chronologicznej i geograficznej zmienności w poszczególnych epokach oraz konsekwencje ich zróżnicowania dla procedury interpretacyjnej; metody i zaawansowane narzędzia krytyki różnych typów źródeł historycznych w procesie badawczym, w tym specjalistyczne narzędzia nauk pomocniczych historii właściwe dla poszczególnych epok (epigrafika, paleografia, neografia, dyplomatyka, kodykologia, sfragistyka, chronologia, heraldyka, numizmatyka, prasoznawstwo, filmoznawstwo i in.) oraz nauk z pogranicza dziedzin wykorzystywanych w historii (np. statystyka, demografia historyczna, geografia historyczna i in.); wybrane narzędzia cyfrowej analizy danych źródłowych; znajomość specjalistycznej terminologii nauk pomocniczych historii; nowoczesne narzędzia utrwalania, przekazywania i analizy źródeł historycznych oraz wizualizacji danych historycznych, w tym narzędzia cyfrowe; wyzwania techniczne i badawcze związane z opracowywaniem nowych typów źródeł (np. źródła cyfrowe, masowe); specyfika języka źródeł i ich zmienność w czasie, ze szczególnym uwzględnieniem języków starożytnych (np. łacina, greka, języki starożytne Bliskiego Wschodu); instytucje ochrony dziedzictwa historycznego i inne podmioty sprawujące pieczę nad zasobami źródłowymi; metody samodzielnego doskonalenia warsztatu badawczego historyka.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, kolokwium, ocena ciągła aktywności, praca pisemna												
Teoria badań historycznych		X		X						30	4	K W04, K W06, K W08, K U02, K U04, K U09, K K02, K K06	Historia
Treści programowe	<p>Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Podstawy teoretyczne badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii; dyskusje naukowe dotyczące kluczowych problemów teorii badań historycznych poszczególnych epok i dziedzin historii oraz uwarunkowania historyczno-kulturowe tych dyskusji; specyfika metodologiczna badań z zakresu historii politycznej, społecznej, gospodarczej i historii kultury; związki nauk historycznych z innymi naukami, w szczególności humanistycznymi i społecznymi; zasady doboru metod badawczych odpowiednich do badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii i możliwości ich wykorzystania we własnej praktyce badawczej; analiza opracowań naukowych pod kątem zastosowanej metody badawczej i ich krytyczna ocena; definiowanie i uzasadnianie własnego stanowiska metodologicznego; standardy obowiązujące w pracy naukowej i neutralna/zaangażowana postawa badawcza.</p>												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, kolokwium, ocena ciągła aktywności.												

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): co najmniej 180

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Rok studiów: drugi

Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin	Razem:	Razem:	Symbole efektów	Dyscyplina /
------------------	-----------------------------	--------	--------	-----------------	--------------

	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne	liczba godzin zajęć	punkty ECTS	uczenia się dla programu studiów	dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
Seminaria			X						60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U06, K U08, K K01, K K02, K K05, K K06	Historia
Treści programowe	<p>Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związane z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium.</p> <p>Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											

Laboratorium pracy magisterskiej								Praca własna studenta		14	K W01, K W02, K W03, K W05, K W07, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U05, K U06, K K01, K K05, K K06	Historia
Treści programowe	<p>Proces przygotowania pracy magisterskiej weryfikuje m.in. umiejętność samodzielnej, jedynie ukierunkowanej i monitorowanej przez opiekuna, pracy badawczej studenta. Wspólna praca nad tekstem odbywa się w trybie indywidualnych warsztatów z promotorem poza godzinami zajęć seminaryjnych, według harmonogramu ustalonego przez kierującego pracą dyplomową.</p> <p>Uwarunkowania i złożone zależności między wybranymi zjawiskami i procesami danej epoki historycznej lub dziedziny historii; szczegółowa typologia i geografia źródeł związanych z tematyką pracy; literatura przedmiotu związaną z tematyką pracy; zaawansowane narzędzia nauk pomocniczych historii niezbędne do przeprowadzenia krytyki źródeł stanowiących podstawę pracy; samodzielne planowanie i przeprowadzenie kwerendy bibliograficznej i źródłowej związanej z tematem pracy, także w instytucjach ochrony dziedzictwa historycznego; samodzielne projektowanie etapów postępowania badawczego; wieloaspektowa krytyka źródeł stanowiących podstawę pracy; dobór metod badawczych odpowiednio do zakresu tematycznego pracy; samodzielne formułowanie złożonych pytań badawczych oraz formułowanie złożonych hipotez badawczych i ich weryfikowanie; krytyczna analiza stanu badań nad problematyką podejmowaną w pracy; odpowiedź na recenzje przy użyciu argumentacji zgodnej z zasadami polemiki naukowej; znaczenie pracy badawczej historyka dla otoczenia społecznego; standardy etyczne pracy historyka oraz zasady ochrony własności intelektualnej.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, egzamin magisterski.											
Doskonalenie kompetencji	X	X		X					Co najmniej	4	K W01, K W02, K W03, K W04,	Historia

badacza epok i dziedzin historycznych									30			K W07, K W09, K U02*, K U04*, K U06*, K U09*, K K01*, K K06*	
Treści programowe	<p>Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.</p>												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.												

Źródłoznawstw o i specjalistyczne narzędzia warsztatu badawczego historyka		X		X		X			30	4	K W01, K W03, K W05, K U01, K U02, K U09, K K01, K K04	Historia
Treści programowe	<p>Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Typologia i geografia źródeł, przyczyny ich chronologicznej i geograficznej zmienności w poszczególnych epokach oraz konsekwencje ich zróżnicowania dla procedury interpretacyjnej; metody i zaawansowane narzędzia krytyki różnych typów źródeł historycznych w procesie badawczym, w tym specjalistyczne narzędzia nauk pomocniczych historii właściwe dla poszczególnych epok (epigrafika, paleografia, neografia, dyplomatyka, kodykologia, sfragistyka, chronologia, heraldyka, numizmatyka, prasoznawstwo, filmoznawstwo i in.) oraz nauk z pogranicza dziedzin wykorzystywanych w historii (np. statystyka, demografia historyczna, geografia historyczna i in.); wybrane narzędzia cyfrowej analizy danych źródłowych; znajomość specjalistycznej terminologii nauk pomocniczych historii; nowoczesne narzędzia utrwalania, przekazywania i analizy źródeł historycznych oraz wizualizacji danych historycznych, w tym narzędzia cyfrowe; wyzwania techniczne i badawcze związane z opracowywaniem nowych typów źródeł (np. źródła cyfrowe, masowe); specyfika języka źródeł i ich zmienność w czasie, ze szczególnym uwzględnieniem języków starożytnych (np. łacina, greka, języki starożytne Bliskiego Wschodu); instytucje ochrony dziedzictwa historycznego i inne podmioty sprawujące pieczę nad zasobami źródłowymi; metody samodzielnego doskonalenia warsztatu badawczego historyka.</p>											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, kolokwium, ocena ciągła aktywności, praca pisemna											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): co najmniej 120

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Zajęcia lub grupy zajęć w ramach specjalizacji przypisane do danego etapu studiów.

SPECJALIZACJE SĄ DODATKOWE I FAKULTATYWNE

Specjalizacje zawodowe oferowane przez WH stanowią ofertę dodatkową, fakultatywną, niewliczaną do 120 pkt ECTS wymaganych do ukończenia studiów.

Specjalizacja – Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją

Efekty uczenia się dla specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją

Nazwa specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją	
Symbol efektów uczenia się zdefiniowanych dla specjalizacji	Efekty zdefiniowane dla specjalizacji
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
SA W01	teorię, metody i standardy archiwalne stosowane w procesie opracowania archiwalnego tradycyjnego i z zastosowaniem technologii informatycznych, gromadzenia, zabezpieczania i udostępniania;
SA W02	zasady gromadzenia, zabezpieczania, przechowywania i udostępniania archiwaliów oraz prawodawstwo regulujące działalność archiwów;
SA W03	zasady opisu różnych rodzajów materiałów archiwalnych zapisanych na nośnikach tradycyjnych i cyfrowych;

SA W04	różne modele sieci archiwalnych.
Umiejętności: absolwent potrafi	
SA U01	stosować standardy archiwalne w procesie opracowania;
SA U02	gromadzić, zabezpieczać, udostępniać zasób archiwalny;
SA U03	porządkować zespoły i zbiory archiwalne zgodnie z zasadami metodyki pracy archiwalnej;
S U04	porządkować i opisywać różne rodzaje dokumentacji zgodnie ze standardami archiwistyki.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
SA K01	popularyzowania zasobu archiwów;
SA K02	poszanowania standardów archiwalnych;
SA K03	propagowania i wspierania idei dialogu międzypokoleniowego opartego na przechowywaniu i wykorzystaniu archiwaliów;
SA K04	współpracy w grupie zawodowej i kierowania nią.

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją											
Teoria archiwalna		X						30	3	SA W01, SA W02, SA W04, SA U01, SA K02, SA K04	Historia
Treści programowe	Teoria archiwalna – przedmiot i metody badania, terminologia archiwalna, problemy stosowania pojęcia zespołu archiwalnego i zasad proveniencji i pertynencji terytorialnej, teorie gromadzenia archiwaliów, archiwum historyczne jako instytucja, modele organizacji archiwów historycznych, sieć archiwów w Polsce, problemy klasyfikacji archiwów, teorie dostępu i udostępniania archiwaliów w archiwum historycznym – formuła archiwum otwartego, archiwa historyczne w przestrzeni publicznej, archiwum historyczne a społeczeństwo nowoczesne, archiwum w sieci instytucji dziedzictwa kulturowego, zasób archiwalny jako składnik dziedzictwa kulturowego.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium										

Prawo archiwalne	X								15	1	SA W02, SA U02, SA K02	Historia
Treści programowe	Prawodawstwo regulujące zasady działania archiwów historycznych, gromadzenie i udostępnianie, ograniczenia dostępu do zasobu, problemy publiczności i prywatności.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Metodyka archiwalna. Problemy ogólne: środowisko tradycyjne i cyfrowe				X					30	3	SA W01, SA W02, SA W03, SA U03, SA U04, SA K02, SA K04	Historia
Treści programowe	Metodyka archiwalna – przedmiot i metody badania, pojęcie opracowywania archiwalnego, etapy i metody opracowania, standardy opracowania archiwalnego, standardy opisu archiwalnego, zastosowanie technologii informatycznych w opracowaniu archiwalnym, tworzenie pomocy archiwalnych w systemie klasycznym i elektronicznym – przewodniki po narodowym zasobie archiwalnym, państwowym zasobie archiwalnym, zespole, przewodniki tematyczne, inwentarze w formie klasycznej i elektronicznej, spisy zespołów w formie baz danych, tematyczne bazy danych, sumariusze, repertoria, opracowanie archiwów osobistych, dokumentacji technicznej, fotografii, nagrania, filmu, materiałów telewizyjnych, druków ulotnych, inne nowe problemy pojawiające się w trakcie rozwoju tej dziedziny wiedzy, zasady działania systemów teleinformatycznych, metadane w systemach teleinformatycznych, praktyczne ćwiczenia w ich stosowaniu, inne nowe problemy pojawiające się w trakcie rozwoju tej dziedziny wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Historia ustroju i instytucji	X								30	2	SA W02, SA W04, SA U03, SA U04, SA K02	Historia
Treści programowe	Modele ustrojowe od średniowiecza po wiek XIX i pierwsza poł. XX w., klasyfikacja instytucji od średniowiecza do XIX w. i pierwszą poł. XX w., czynniki wpływające na ewolucję ustrojów i instytucji, instytucje w systemach ustrojowych, instytucje administracyjne, sądowe, gospodarcze, wojskowe, kulturalne, naukowe, oświatowe.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Historia form i systemów kancelaryjnych		X							30	3	SA W02, SA U01, SA U02, SA K02, SA K03	Historia
Treści programowe	Kancelaria odbiorcy, kancelaria wystawcy, kancelaria okresu księgi wpisów – kancelaria królewska, miejska, sądowa, kościelna, kancelaria akt czynności, kancelaria akt spraw, systemy kancelaryjne na ziemiach polskich w XIX w., kancelaria bezdziennikowa, obieg dokumentacji, formularz dokumentu, rodzaje dokumentacji.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 12

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 135

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 390

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				

przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją												
Metodyka archiwalna. Wybrane problemy szczegółowe		X							30	3	SA W01, SA W03, SA U01, SA U03, SA U04, SA K03	Historia
Treści programowe	Problemy opracowania wybranych rodzajów archiwaliów – dokumenty pergaminowe i papierowe, pieczęcie, akta księgi wpisów (kancelaria królewska, sądowa, miejska), archiwalia rodzinno-majątkowe, archiwalia kartograficzne, problemy wyodrębniania zespołu, nadawania układu wewnętrznego (systematyzacji), wyboru standardu i poziomu informacyjnego, opisu wybranych rodzajów archiwaliów, inne nowe problemy pojawiające się w trakcie rozwoju dziedziny wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Archiwa na świecie		X							15	1,5	SA W01, SA W04, SA U01, SA U04, SA K02	Historia
Treści programowe	Historia i organizacja sieci archiwów amerykańskich, francuskich, brytyjskich, niemieckich, rosyjskich, archiwa w sieci – prezentacja archiwum, bazy danych, dokumenty online.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Zabezpieczenie archiwaliów		X							15	1,5	SA W02, SA W03, SA U02, SA K02	Historia
Treści programowe	Podstawowe zasady zabezpieczania archiwaliów, budownictwo archiwalne, wyposażenie magazynów, standardy przechowywania i zabezpieczania różnych rodzajów archiwaliów.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											

Paleografia i neografia				X					30	3	SA W02, SA W03, SA U01, SA U03, SA U04, SA K02	Historia
Treści programowe	Ewolucja pisma od średniowiecza po wiek XX., normalizacja zasad gramatyki i ortografii, pismo łacińskie, gotyckie, angielskie i francuskie, pismo polskie pochyle, pismo prostopadłe, neografia gotycka, paleografia ruska (neografia gotycka i paleografia ruska tylko w przypadku znajomości przez studentów języka niemieckiego i rosyjskiego).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 9

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 390

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot	
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt					Inne
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją												
Archiwum elektroniczne					X				15	1,5	SA W01, SA W03, SA U01, SA U03, SA K02	Historia
Treści programowe	Naturalny dokument elektroniczny i odwzorowanie cyfrowe, problemy digitalizacji archiwaliów, wybór i standaryzacja formatów i nośników cyfrowych, problemy digitalizacji różnych rodzajów archiwaliów – dokumentacja aktowa, różne rodzaje dokumentacji dukacyjnc, problemy metadanych dokumentów skanowanych w kontekście wyszukiwania i udostępniania, problemy przechowywania.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia archiwów	X								15	1	SA W04, SA K02	Historia
Treści programowe	Archiwum odbiorcy i wystawcy, archiwum w kancelarii okresu księgi wpisów, archiwum jako odrębna instytucja o specyficznych kompetencjach, archiwa na ziemiach polskich w XIX wieku – Królestwo Polskie, zabór pruski, zabór austriacki, archiwa w Polsce Niepodległej, archiwa PRL.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Edytorstwo źródeł historycznych		X							15	1,5	SA U02, SA K02, SA K03, SA W01	Historia
Treści programowe	Standardy edycji źródłowych, problemy normalizacji wydawnictw źródłowych, teorie edytorskie, klasyfikacja wydawnictw źródłowych, problem wyboru podstawy wydania, etapy powstania wydawnictw źródłowych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Praktyka archiwalna							X	120	5	SA W01, SA W02, SA U01, SA U02, SA U03, SA U04	Historia	
Treści programowe	<p>Zastosowanie wiedzy z zakresu archiwistyki w pracach i działalności archiwalnej różnych typów archiwów; rozszerzenie wiedzy o podstawowych pojęciach archiwalnych, w aspekcie praktycznym, o zastosowaniu pojęcia zespołu archiwalnego w działalności archiwalnej, poznanie różnych rodzajów zespołów archiwalnych, typów archiwów, form działalności archiwalnej, rodzajów archiwaliów i dokumentacji, praktycznych problemów gromadzenia zasobu archiwalnego, stosowaniu różnych metod opracowania archiwalnego, modeli opisu archiwalnego, praktycznych problemów tworzenia inwentarzy w formie elektronicznej i klasycznej, w tym w systemie teleinformatycznym ZoSIA i innych systemach spełniających wymagania Ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami, praktycznych problemów tworzenia pomocy archiwalnych w formie klasycznej i elektronicznej oraz ewidencjonowania materiałów archiwalnych, w tym wykorzystania w tym procesie systemów teleinformatycznych, praktycznych problemów stosowania prawa archiwalnego, działania archiwum jako instytucji, udostępniania archiwaliów i dokumentacji, informacji i popularyzacji zasobu archiwum, edycji materiałów archiwalnych; zapoznanie się z kierunkami badań prowadzonych w archiwum, społecznymi funkcjami archiwum, praktycznymi problemami przechowywania zasobu archiwalnego, stosowania rzeczowych wykazów akt w zarządzaniu dokumentacją.</p> <p>Praktyki zawodowe realizowane są w następujących formach: a. praktyka w placówkach UW prowadzących działalność archiwalną zgodną ze standardami obowiązującymi w archiwach polskich zapisanych w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; b. praktyka w podmiotach zewnętrznych stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; c. Praca zawodowa odpowiadająca standardom zapisanym w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Miejszem odbywania praktyk są przede wszystkim: działy kształtowania zasobu, nadzoru i gromadzenia archiwów państwowych (definitywnych); działy kształtowania zasobu, nadzoru</p>											

	<p>i gromadzenia archiwów niepaństwowych (definitywnych) stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; archiwa zakładowe instytucji państwowych i samorządowych, składnice akt instytucji państwowych i samorządowych, stanowiska ds. archiwalnych, stanowiska ds. zarządzania dokumentacją, koordynatorzy czynności archiwalnych w instytucjach państwowych i niepaństwowych; archiwa zakładowe i składnice akt instytucji niepaństwowych stosujące standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Wymagane jest odbycie 60 godz. praktyk przygotowujących do pracy w archiwum historycznym oraz 60 godz. poświęconych przygotowaniu do pracy w archiwum zakładowym.</p> <p>Opiekunowie praktyk w instytucji, w której odbywa się praktyka, muszą spełniać jedno z następujących kryteriów: a. ukończone studia wyższe kierunku archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; b. ukończona specjalizacja archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; c. Ukończone studia podyplomowe archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; d. co najmniej pięcioletni staż pracy w archiwum działającym zgodnie ze standardami Ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Praktyka zaliczana jest przez KJD na podstawie propozycji zaliczenia i oceny przedstawionej przez opiekuna praktyk.</p>									
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dziennik praktyk i sprawozdanie; opinia opiekuna praktyk w instytucji, w której odbywa się praktyka.									
Węzłowe problemy archiwistyki i zarządzania dokumentacją							Praca własna studenta	3	SA W01, SA W02, SA W03, SA W04, SA U03, SA U04, SA K01, SA K02	Historia
Treści programowe	Student przygotowuje samodzielnie wskazane przez egzaminatora zagadnienia na podstawie lektur wskazanych przez egzaminatora.									
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny									

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 12

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 165

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 390

Specjalizacja: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)**Efekty uczenia się dla specjalizacji:** Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)

Nazwa specjalizacji: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)	
Symbol efektów uczenia się zdefiniowanych dla specjalizacji	Efekty zdefiniowane dla specjalizacji
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
SP W01	podstawowe zjawiska i procesy w historii prasy XX w.; tytuły prasowe; najważniejsze spory intelektualne;
SP W02	różne formy dziennikarstwa prasowego i radiowego;
SP W03	konsekwencje rewolucji informatycznej; obowiązujące standardy cyfrowej humanistyki;
SP W04	przykłady wykorzystania historii w różnych systemach polityczno-społecznych; spory o miejsce historii- zwłaszcza w historii XX w. – świadomości poszczególnych narodów;
SP W05	nowoczesne techniki wystawiennicze i najnowsze projekty muzealne dotyczące historii w Polsce i na świecie.
Umiejętności: absolwent potrafi	
SP U01	rozróżnić konwencje dziennikarskie, style pisania i formy;

SP U02	zebrać materiał potrzebny do napisania tekstu dziennikarskiego;
SP U03	szybko napisać: publicystyczny tekst historyczny, tekst informacyjny, recenzję prasową, przeprowadzić i napisać wywiad prasowy;
SP U04	zebrać materiał radiowy, zmontować go, napisać radiowy tekst informacyjny;
SP U05	rozpoznawać różne formy upamiętniania oraz mechanizmy manipulacji historią.
SP U06	gromadzić materiał źródłowy potrzebny do realizacji przedsięwzięcia popularyzującego wiedzę historyczną; przygotować harmonogram prac niezbędnych do wdrożenia działania popularyzującego wiedzę historyczną.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
SP K01	manifestowania znaczenia wolnych mediów dla społeczeństwa obywatelskiego;
SP K02	kierowania się etyką dziennikarską;
SP K03	dostrzegania fałszu w instrumentalnym posługiwaniu się historią;
SP K04	współpracy w zespole dziennikarskim i wystawienniczym.

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)												
Historia prasy w XX w.		X							30	2	SP W01, SP W02, SP U05, SP K01	Historia/Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Poznanie prasy i dziennikarstwa jako takiego, rola prasy w najważniejszych debatach czy kampaniach politycznych; prasa polska do 1939 r. i w Polsce Ludowej, najważniejsze tytuły prasowe.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności; esej.											
Warsztaty dziennikarskie						X			30	3	SP W02, SP W03, SP U01, SP U02, SP U03, SP K02, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Omawianie różnych form dziennikarskich: recenzja, felieton, tekst popularnonaukowy o tematyce historycznej, artykuł w tabloidzie, artykuł do działu stołecznego, relacja sportowa, reportaż, wywiad, specyficzne rodzaje dziennikarstwa: kobiece, branżowe etc.;											
	nauka pisania: recenzji, relacji sportowej etc. – na początku krótkiego i łatwego tekstu, z upływem czasu coraz bardziej											

	wymagającego.												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.												
Nowe media				X						30	3	SP W02, SP W03, SP U01, SP U03, SP U06, SP K01, SP K02, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Aktualne trendy w edukacji i wykorzystaniu nowych mediów w nauce; praktycznych ćwiczeniach z prac redakcyjnych, z naciskiem na publikowanie w Internecie: prowadzenie bloga, tworzenie treści multimedialnych, edycja wiki etc.; korzystanie z cyfrowych baz danych;												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.												

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 8

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90 (bez praktyk)

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 330 (w tym 90 godz. praktyk)

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)											
Polityka historyczna		X						30	3	SP W04, SP U05, SP K01, SP K03	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Miejsce historii – zwłaszcza historii XX w. – w świadomości poszczególnych narodów europejskich i jej wpływ na relacje międzynarodowe; „polityka historyczna” i przykłady jej wykorzystania, spory o historię; najważniejsze strategii narracyjne.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena aktywności, praca pisemna;										
Warsztaty dziennikarskie						X		30	3	SP W02, SP W03, SP U01, SP U02, SP U03, SP K02	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Omawianie różnych form dziennikarskich: recenzja, felieton, tekst popularnonaukowy o tematyce historycznej, artykuł w tabloidzie, artykuł do działu stołecznego, relacja sportowa, reportaż, wywiad, specyficzne rodzaje dziennikarstwa: kobiece, branżowe etc.; nauka pisania: recenzji, relacji sportowej etc. – na początku krótkiego i łatwego tekstu, z upływem czasu coraz bardziej										

	wymagającego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Narracje popularyzatorskie		X							30	1	SP W02, SP W04, SP U01, SP U03, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Pokazanie, że można pisać książki, artykuły i eseje historyczne poprawne pod względem naukowym, a równocześnie porywające swoją narracją i stylem; czytanie i analizowanie pod względem formy, techniki pisarskiej, konstrukcji i wykorzystanych źródeł najciekawszych i najlepiej napisanych tekstów historycznych, takich autorów jak Jerzy Stempowski, Ryszard Kapuściński, Golo Mann, Peter Burke, Tom Segev czy Tony Judt.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Nowe techniki muzealne		X							30	2	SP W05, SP U05, SP U06, SP K 04	Historia/Nauki o kulturze i sztuce
Treści programowe	Specyfika narracji muzealnej, nowoczesne techniki wystawiennicze oraz możliwości, jakie daje muzeum jako narzędzie edukacji; krytyczna analiza ekspozycji muzealnych; panorama polskich i europejskich muzeów i miejsc pamięci oraz najciekawsze placówki muzealne w kraju i zagranicą;											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Warsztaty radiowe						X			30	3	SP W02, SP W03, SP U04, SP U05, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach

Treści programowe	Wypracowanie umiejętności polegających na zbieraniu materiału radiowego, montażu, napisaniu radiowego tekstu informacyjnego.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, samodzielne przygotowanie materiału radiowego.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 12

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 150 (bez praktyk)

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 330 (w tym 90 godz. praktyk)

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy lub drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)											
Praktyka zawodowa							X	90	3	SP W02, SP U02, SP U03, SP U04, SP U06, SP K 04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach

<p>Treści programowe</p>	<p>Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną i zakresem działania wybranej instytucji zajmującej się popularyzacją wiedzy historycznej, adresatami działań popularyzujących wiedzę historyczną, podejmowanych w wybranej instytucji; specyfiką pracy w co najmniej dwóch komórkach/zespołach/sekcjach/działach/itp. Wybranej instytucji, podejmujących działania bezpośrednio związane z popularyzacją wiedzy historycznej; gromadzenie materiału źródłowego potrzebnego do realizacji danego przedsięwzięcia popularyzującego wiedzę historyczną zgodnie z wytycznymi przełożonego; przygotowanie harmonogramu prac niezbędnych do wdrożenia działania popularyzującego wiedzę historyczną; zapoznanie się w stopniu podstawowym z narzędziami informatycznymi wykorzystywanymi w wybranej instytucji w działaniach popularyzujących wiedzę historyczną.</p> <p>Praktyki zawodowe realizowane są w następujących formach: a. praktyka w placówkach UW: Muzeum UW; b. praktyka w podmiotach zewnętrznych (muzea; redakcje). Opiekun praktyk z Wydziału Historycznego weryfikuje i zatwierdza miejsce odbywania praktyki.</p> <p>Praktyka zaliczana jest przez KJD na podstawie propozycji zaliczenia i oceny przedstawionej przez opiekuna praktyk.</p>
<p>Sposoby weryfikacji efektów uczenia się</p>	<p>Sprawozdanie, opinia opiekuna praktyk w instytucji, w której odbywała się praktyka.</p>

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 3

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 330 (w tym 90 godz. praktyk)

Specjalizacja: nauczycielska

Program zgodny z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela z dn. 25 lipca 2019 roku.

Absolwent studiów II stopnia na kierunku Historia, który zrealizował pełen program specjalizacji nauczycielskiej (na studiach I i II stopnia na kierunku historia) uzyskuje uprawnienia do wykonywania zawodu nauczyciela historii i wiedzy o społeczeństwie we wszystkich typach szkół oraz przedmiotu historii i terażniejszość w szkołach ponadpodstawowych (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 25 lipca 2019 r., w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, Dz.U. z dn. 2.08.2019, poz. 1450, § I, pkt 1.1).

Specjalizację nauczycielską na studiach II stopnia – przygotowanie pedagogiczne do nauczania przedmiotów: **historia (w tym: historia i terażniejszość), wiedza o społeczeństwie (w tym: historia i terażniejszość)** – mogą realizować:

1. absolwenci studiów I stopnia na kierunku Historia, którzy;
2. ukończyli specjalizację nauczycielską na studiach I stopnia przygotowującą do nauczania przedmiotów: historia i wiedza o społeczeństwie.

Efekty uczenia się osiągnane w ramach kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela poza programem studiów – dla

specjalności/specjalizacji/bloku/modułu/itp. (uwzględniające wszystkie ogólne efekty uczenia się z rozporządzenia MNISW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11).

Nazwa specjalizacji: nauczycielska	
LP	Efekty zdefiniowane dla specjalizacji <i>(uwzględniające wszystkie ogólne efekty uczenia się z rozporządzenia MNISW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11).</i>
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
SN W01	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów w szkole ponadpodstawowej;
SN W02	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów w szkołach ponadpodstawowych i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;
SN W03	treści nauczania przedmiotów historia, historia i teraźniejszość oraz wiedza o społeczeństwie w szkołach ponadpodstawowych oraz typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;
SN W04	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotów historia, historia i teraźniejszość oraz wiedza o społeczeństwie w szkołach ponadpodstawowych, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
SN W05	warsztat pracy: właściwe wykorzystanie czasu lekcji oraz doboru metod i form pracy z uczniami w szkołach ponadpodstawowych;

Umiejętności: absolwent potrafi	
SN U01	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów szkół ponadpodstawowych materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań dydaktycznych, wychowawczych;
SN U02	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów szkół ponadpodstawowych oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;
SN U03	projektować i realizować programy nauczania przedmiotów historia, historia i teraźniejszość oraz wiedza o społeczeństwie z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów szkół ponadpodstawowych;
SN U04	podejmować działania motywujące uczniów szkół ponadpodstawowych do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów wychowania i kształcenia;
SN U05	podejmować pracę z uczniami szkół ponadpodstawowych rozbudzającą ich zainteresowania przeszłością, historią kraju i świata oraz problemami związanymi z wiedzą o społeczeństwie i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;
SN U06	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów szkół ponadpodstawowych, rozbudzać w nich zainteresowanie historią i wiedzą obywatelską, a także podbudzać do działania na rzecz społeczności (uczniowskiej, lokalnej);
SN U07	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów szkół ponadpodstawowych, z wykorzystaniem metody projektów;

SN U08	wykorzystywać proces udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów szkół ponadpodstawowych w ich pracy nad własnym rozwojem;
SN U09	pracować w szkole ponadpodstawowej z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z uczniami z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego oraz z uczniem zdolnym w kontekście olimpiad i konkursów;
SN U10	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia szkoły ponadpodstawowej, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;
SN U11	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów szkoły ponadpodstawowej w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;
SN U11	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów szkoły ponadpodstawowej posługiwać się terminologią przedmiotu;
SN U13	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
SN K01	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu, ze szczególnym uwzględnieniem uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych i uczniów zdolnych;
SN K02	porozumiewania się z uczniami szkoły ponadpodstawowej pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;
SN K03	ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego;

SN K04	dostrzegania znaczenia profesjonalizmu w pracy nauczyciela, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej;
SN K05	do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły;
SN K06	pracy w zespole, pełnienia w szkole różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkoły ponadpodstawowej i społeczności lokalnej.

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MniSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				

Dydaktyka historii (w tym HiT) cz. 4				30					30	2		D1	D.1.W3, D.1.W4; D.1.W5, D.1.W6, D.1.W8, D.1.W9; D.1.W14; D.1.W15; D.1.U2; D.1.U4; D.1.U5; D.1.U7; D.1.U8; D.1.K1; D.1.K4; D.1.K5; D.1.K7; D.1.K8.
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela przedmiotów historia i historia i terażniejszość w szkole ponadpodstawowej, z rozróżnieniem na licea ogólnokształcące, technika i szkoły branżowe, indywidualizacja nauczania, praca w klasach wieloetnicznych i w klasach z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych, praca z uczniem zdolnym. Elementami zajęć są: planowanie pracy nauczyciela (rok szkolny – rozkład materiału, dział); planowanie lekcji opartej o pracę z tekstem (praca w grupach, praca w parach, praca całej klasy), z mapą, z filmem; zaplanowanie lekcji z wykorzystaniem innych, pozaszkolnych źródeł informacji (książki popularnonaukowe, artykuły, Internet); lekcja z wykorzystaniem metody problemowej; debata na lekcji historii; planowanie zadań z wykorzystaniem przez nauczyciela TiK i narzędzi do nauczania na odległość.												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt												
Dydaktyka WOS (w tym HiT) cz. 2				30					30	2		E1	E.1.W1; E.1.W2; E.1.W3; E.1.W5; E.1.W6; E.1.W8; E.1.W9; E.1.W13; E.1.U1; E.1.U2; E.1.U3; E.1.U4; E.1.U5; E.1.U7; E.1.U9; E.1.K1;

												E.1.K3; E.1.K4; E.1.K5; E.1.K7; E.1.K8.
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela wiedzy o społeczeństwie w szkole ponadpodstawowej oraz wybranych treści edukacji obywatelskiej przedmiotu „historia i teraźniejszość”, praca w klasach wieloetnicznych i w klasach z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Elementami zajęć są: analiza podstawy z przedmiotów HiT i WOS w szkole ponadpodstawowej, metody dydaktyczne stosowane na lekcjach WOS (odmienność związana z przedmiotem); planowanie pracy z treściami wiedzy obywatelskiej na lekcjach przedmiotu HiT (cele, treści realizowane na lekcji, zadania); planowanie pracy (rok, dział, lekcja); planowanie lekcji – praca ze źródłem pisanim (z wykorzystaniem aktów normatywnych, tekstów publicystycznych, reportaży, newsów, Wikipedii i wiadomości z mass mediów. Kwestia fake newsów); planowanie lekcji WOS i HiT – praca z wykorzystaniem danych statystycznych, fotografii i filmu.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna; projekt											
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne	Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów
Prawo i ustroj współczesnej Polski	30								30	2	A2	

<p>Treści programowe</p>	<p>Źródła, z których wywodzą się normy w różnych systemach prawnych (prawo: zwyczajowe, precedensowe, religijne, pozytywne), oraz ich inspiracje pochodzące z kulturowego dziedzictwa Europy (prawo rzymskie, prawo kanoniczne); zasady hierarchiczności, spójności i zupełności w systemie prawnym oraz pojęcie luki prawnej; rodzaje prawa (międzynarodowe, krajowe, miejscowe; prywatne, publiczne; materialne, formalne; cywilne, karne, administracyjne, pisane, niepisane); prawa człowieka i dokumenty z nimi związane (w tym zakres praw człowieka opisany w konstytucji RP); generacje praw człowieka, prawa negatywne i pozytywne, instytucje służące ochronie tych praw; prawa dzieci - Konwencja o prawach dziecka, instytucje służące ochronie praw dzieci; demokratyczne państwo prawne; nieletni wobec prawa; ustroj Rzeczypospolitej Polskiej w świetle konstytucji z 1997 roku z późniejszymi zmianami; najważniejsze organy władzy i relacje między nimi w świetle konstytucji; proces legislacyjny (w tym rola komisji sejmowych i senackich, pojęcie kworum i jego rodzaje); najważniejsze organy kontroli państwowej oraz sądownictwa konstytucyjnego; prawo wyborcze w Rzeczypospolitej Polskiej i jego główne zasady; pozaustrojowe znaczenie parlamentu w Polsce; elementy demokracji bezpośredniej opisane w konstytucji polskiej; samorząd lokalny, jego organy i ich funkcjonowanie oraz zadania samorządu; finanse publiczne i modele polityki gospodarczej państwa; budżet państwa i samorządów, dochody i wydatki budżetowe.</p> <p>Student realizuje przedmiot w ramach zajęć ogólnouniwersyteckich z nauk społecznych.</p>
<p>Sposoby weryfikacji efektów uczenia się</p>	<p>Egzamin pisemny.</p>

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 6

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu):

Rok studiów: pierwszy
Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego o do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Dydaktyka historii cz. 5				30					30	2	D1	D.1.W4; D.1.W6; D.1.W7; D.1.W8; D.1.W9; D.1.W10; D.1.W11; D.1.W12; D.1.W15; D.1.U1; D.1.U4; D.1.U5; D.1.U7; D.1.U8; D.1.U10; D.1. U11; D.1.K2; D.1.K3; D.1.K4; D.1.K5; D.1.K7; D.1.K8; D.1.K9.

Treści programowe	Przygotowanie studentów do pracy w klasie z programem rozszerzonym z historii w szkole ponadpodstawowej. Tematyka skupia się na takich elementach jak analiza zapisów w podstawie programowej w kontekście egzaminu maturalnego, egzamin maturalny - zasady, kryteria oceniania, zadania maturalne (na podstawie informatora maturalnego oraz arkuszy maturalnych z poprzednich lat); projektowanie zadań w pracy z klasą w programie rozszerzonym (powiązanie treści obu programów, podstawowego i rozszerzonego w szkole ponadpodstawowej); planowanie lekcji – lekcja oparta o pracę z ikonografią (fotografia, obraz, plakat, karykatura, satyra), rozwój umiejętności związanych z samodzielnią analizą tego typu środków dydaktycznych; egzamin maturalny - analiza informatorów i arkuszy maturalnych, tworzenie zadań utrwalających i sprawdzających umiejętności uczniów; egzamin maturalny - tworzenie narracji historycznej, ocenianie eseju; praca z uczniem zdolnym - przygotowanie do olimpiady i konkursów historycznych.												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.												
Dydaktyka WOS cz. 3				30					30	2		E1	E.1.W7; E.1.W8; E.1.W10; E.1.W.11; E.1.W13; E.1.W14; E.1.W15;; E.1.U5; E.1.U6; E.1.U7; E.1.U8,, E.1.U9; E.1.U10; E.1.U11; E.1.K1; E.1.K4; E.1.K5; E.1.K6; E.1.K7; E.1.K8;
Treści programowe	Kontynuacja zajęć przygotowujących studentów do pracy w klasie z programem rozszerzonym z przedmiotu wiedza o społeczeństwie w szkole ponadpodstawowej. Elementami zajęć są: egzamin maturalny - analiza informatorów i arkuszy maturalnych; umiejętność tworzenia zadań sprawdzających umiejętności uczniów; egzamin maturalny - tworzenie narracji i ocenianie eseju; metoda projektów na lekcjach WOS; debata i dyskusja na lekcjach WOS, narzędzia TiK na lekcjach WOS w szkołach ponadpodstawowych; planowanie i realizacja nauczania na odległość z wykorzystaniem narzędzi TiK; umiejętność planowanie i przeprowadzania zajęć metodą lekcji odwróconej; rola wycieczki w pracy z uczniami – planowanie zadań, ich realizacja i ewaluacja; ewaluacja efektów kształcenia w szkole ponadpodstawowej – jej rola w pracy nauczyciela, planowanie zadań pod kątem celów jakim służą, budowa sprawdzianu i inne formy ewaluacji, ocenianie (w tym ocenianie sumujące).												
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.												

Praktyka zawodowa w szkole ponadpodstawowej - historia								60	60	3			D2		D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U2; D.2.U3; D.2.K1
Treści programowe	<p>Celem praktyki zawodowej ciągłej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotów „historia” i “historia i teraźniejszość” w szkole ponadpodstawowej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami (w tym z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych) oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie obserwacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnętrznych regulacjach prawnych szkoły. W ramach obserwacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje szkolny opiekun praktykanta we współpracy z wydziałowym opiekunem praktyk nauczycielskich. Przynajmniej dwie z lekcji prowadzonych przez praktykanta powinny być obserwowane przez osobę wyznaczoną przez wydziałowego opiekuna praktyk. W czasie praktyk student ma obowiązek dwukrotnie spotkać się z wydziałowym opiekunem praktyk w celu omówienia sytuacji, z jakimi spotkał się w szkole podczas obserwowanych i prowadzonych lekcji.</p> <p>Praktyki zalicza KJD po zasięgnięciu opinii wydziałowego opiekuna praktyk sformułowanej, który dokonuje jej na podstawie analizy dokumentacji praktyk (opinia szkolnego opiekuna praktyki, opinia osoby hospitującej z ramienia opiekuna zajęcia praktykanta - arkusz hospitacji i informacja zwrotna, scenariusze zajęć prowadzonych przez studenta, dzienniczek w formie portfolio). W czasie praktyki student ma obowiązek przeprowadzenie zaplanowanych przez siebie 10 lekcji z przedmiotów historia w programie podstawowym oraz historia i teraźniejszość (treści historyczne), a także 10 lekcji z historii w programie rozszerzonym. Pozostałe 40 h (lekcyjnych) poświęca na obserwacje lekcji z przedmiotów historia (oba programy) oraz historia i teraźniejszość, a także innych, uzgodnionych ze szkolnym opiekunem praktyki, działań dydaktycznych.</p>														

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Scenariusze lekcji zaprojektowanych i zrealizowanych przez studenta, portfolio												
Praktyka zawodowa w szkole ponadpodstawowej - WOS								60	60	3		E2	E.2.W1; E.2.W2; E.2.W3; E.2.U1; E.2.U2; E.2.U3; E.2.K1
Treści programowe	<p>Celem praktyki pedagogicznej ciągłej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „wiedza o społeczeństwie” w szkołach ponadpodstawowych oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami (w tym z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych) oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie obserwacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnętrznych regulacjach prawnych szkoły. W ramach obserwacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje szkolny opiekun praktykanta we współpracy z wydziałowym opiekunem praktyk nauczycielskich. Przynajmniej dwie z lekcji prowadzonych przez praktykanta powinny być obserwowane przez osobę wyznaczoną przez wydziałowego opiekuna praktyk. W czasie praktyk student ma obowiązek dwukrotnie spotkać się z wydziałowym opiekunem praktyk w celu omówienia sytuacji, z jakimi spotkał się w szkole podczas obserwowanych i prowadzonych lekcji.</p> <p>Praktyki zalicza KJD po zasięgnięciu opinii wydziałowego opiekuna praktyk sformułowanej, który dokonuje jej na podstawie analizy dokumentacji praktyk (opinia szkolnego opiekuna praktyki, opinia osoby hospitującej z ramienia opiekuna zajęcia praktykanta - arkusz hospitacji i informacja zwrotna, scenariusze zajęć prowadzonych przez studenta, dzienniczek w formie portfolio). W czasie praktyki student ma obowiązek przeprowadzenie zaplanowanych przez siebie 10 lekcji z przedmiotu wiedza o społeczeństwie i 5 lekcji z przedmiotu historia i teraźniejszość (treści z zakresu wiedzy o społeczeństwie). Pozostałe 45 h (lekcyjnych) poświęca na obserwacje lekcji z wiedzy o społeczeństwie i innych, uzgodnionych ze szkolnym opiekunem praktyki, działań dydaktycznych.</p>												

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Scenariusze lekcji zaprojektowanych i przeprowadzonych przez praktykanta; portfolio.											
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne	Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów
Wybrane problemy współczesnego społeczeństwa polskiego	30								30	2	A2	
	<p>Spółeczna natura człowieka, zasady komunikowania się, cechy grup społecznych i konflikty w grupie; rodzina i jej rola w budowaniu relacji społecznych; typy społeczeństw; socjalizacja – modele, zjawisko socjalizacji odwróconej; uwarunkowania pionowej i poziomej ruchliwości społecznej; współczesne społeczeństwo polskie – charakterystyka, struktura warstwowa, zjawisko nierówności społecznej, problemy życia społecznego w Polsce; przyczyny degradacji i awansu społecznego przedstawicieli klas społecznych; społeczeństwo obywatelskie; różne koncepcje narodu; czynniki narodotwórcze; mniejszości narodowe w Polsce, kwestia akulturacji i asymilacji grup mniejszościowych.</p> <p>Pojęcia: migracja, emigracja, imigracja, repatriacja oraz ich przykłady; zasięg i skala przemieszczeń ludności na ziemiach</p>											

<p>Treści programowe</p>	<p>polskich w XIX-XXI wieku; proces repatriacji Polaków w XX i XXI wieku; różnice między repatriacją a wysiedleniem; największe skupiska Polaków na świecie; „Karta Polaka”; przyczyny i kierunki ruchów migracyjnych w XIX-XXI wieku; wyż i niż demograficzny; rola wzrostu demograficznego dla perspektyw rozwojowych kraju; globalne tendencje demograficzne, rola tzw. kryzysu migracyjnego.</p> <p>Pojęcie komunikacji społecznej; środki masowego przekazu, rodzaje i ich funkcje (rozróżnianie faktów od opinii i komentarzy); znaczenie opinii publicznej; rola mediów i zmiany zachodzące we współczesnym krajobrazie medialnym (rola Internetu oraz cyfryzacji); pojęcia socjotechniki, propagandy i marketingu politycznego; pojęcie dyfamacji i przykłady oddziaływania propagandowego o charakterze zniesławiającym (państwo i jednostka), sposoby walki z dyfamacją; pojęcie <i>soft power</i> i znaczenie wizerunku państwa w polityce międzynarodowej; współczesne przykłady cenzury (w tym także w mediach społecznościowych); związek między wolnością słowa a odpowiedzialnością za słowo.</p> <p>Student realizuje przedmiot w ramach zajęć ogólnouniwersyteckich z nauk społecznych.</p>
<p>Sposoby weryfikacji efektów uczenia się</p>	<p>Egzamin pisemny.</p>

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 12

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 210

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 300 (w tym 120 godzin praktyk)

Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
Nauk humanistycznych	Historia	95%